

Saaristomeren Natura-
alueeseen (FI0200164 SPA,
FI0200090 SAC)
kohdistuvien vaikutusten
arviointi

**DRAGSFJÄRDIN LÄNTISEN
SAARISTON
RANTAOSAYLEISKAAVAN MUUTOS
KEMIÖNSAAREN KUNTA**

11.3.2025

FCG Rakennettu Ympäristö Oy

Sisällys

1	Johdanto	3
2	Hankkeen kuvaus	3
3	Kaavan mahdollisesti aiheutuvat vaikutukset ja vaikutusalue	5
3.1	Suorat vaikutukset.....	5
3.2	Välilliset vaikutukset.....	5
3.3	Vaikutusarvioinnin epävarmuustekijät.....	5
4	Saaristomeri Natura-alue (FI0200164, SPA ja FI0200090, SAC)	6
4.1	Saaristomeri Natura-alue (FI0200090, SAC)	6
4.1.1	Luontodirektiivin liitteen I luontotyypit	8
4.1.2	Luontodirektiivin liitteen II ja IV(a) lajit.....	21
4.1.3	Muut tärkeät kasvi- ja eläinlajit	22
4.2	Saaristomeri Natura-alue (FI0200164, SPA)	22
4.2.1	Suojelun perusteena olevat lintulajit	23
4.2.2	Natura-alueeseen kohdistuvat uhkatekijät.....	25
5	Natura-alueisiin kohdistuvien vaikutusten arviointi	25
5.1	Luontotyypeihin kohdistuvat vaikutukset.....	25
5.2	Suojeluperusteena oleviin luontodirektiivin liitteen II ja IV(a) lajeihin kohdistuvien vaikutusten arviointi	26
5.2.1	Harmaahylje ja itämerennorppa	26
5.2.2	Saukko.....	27
5.2.3	Pikkunoidanlukko, lahkaviosammal ja isotorasammal	27
5.2.4	Kapeasiemenkotilo.....	28
5.3	Vaikutukset suojeluperusteena oleviin lintulajeihin	28
5.4	Yhteisvaikutukset	36
5.5	Vaikutusten lieventämistoimenpiteet.....	37
6	Yhteenveto ja johtopäätös.....	37
7	Lähteet	37

Liite 1. Salassa pidettäviin lajeihin kohdistuva vaikutusten arviointi.

1 Johdanto

Kemiönsaaren kunnan Dragsfjärdin läntiseen saaristoon laaditaan oikeusvaikutteinen rantaosayleiskaavanmuutos osa-alueelle 1 ja 2. Dragsfjärdin läntisen saariston osayleiskaavan laajuuden vuoksi suunnittelualue on jaettu neljään erilliseen osa-alueeseen ja osayleiskaavan muutos laaditaan vaiheittain kaavan laadinnan sujuvoittamiseksi.

Kaava-alueelle sijoittuu Natura 2000 –alue, Saaristomeri SPA/SAC-alue (FI0200164, SPA ja FI0200090, SAC). Natura-alue on liitetty Natura 2000 -verkostoon luontodirektiivin mukaisena alueena (SAC = Special Areas of Conservation) sekä lintudirektiivin mukaisena erityisenä suojelualueena (SPA = Special Protection Area). Tässä raportissa arvioidaan Saaristomeren Natura-alueeseen kohdistuvia vaikutuksia. Raportin ovat laatineet biologit FM Titta Makkonen ja FT Martta Liukkonen FCG Rakennettu Ympäristö Oy:stä. Vaikutusten arviointi on laadittu asiantuntija-arviointina alueelta olemassa oleviin luonto- ja linnustoselvitysaineistoihin, alueen Natura-tietolomakkeeseen sekä kaavoituksen yhteydessä hankittuihin aineistoihin ja selvityksiin perustuen.

2 Hankkeen kuvaus

Kaavamuutoksen tavoitteena on tarkistaa noin 20 vuotta sitten laadittu Dragsfjärdin läntisen saariston rantaosayleiskaava vastaamaan nykyistä lainsäädäntöä ja nykyisiä tarpeita. Rantaosayleiskaava päivitetään yhteneväiseksi verrattuna kunnan muihin voimassa oleviin rantayleiskaavoihin.

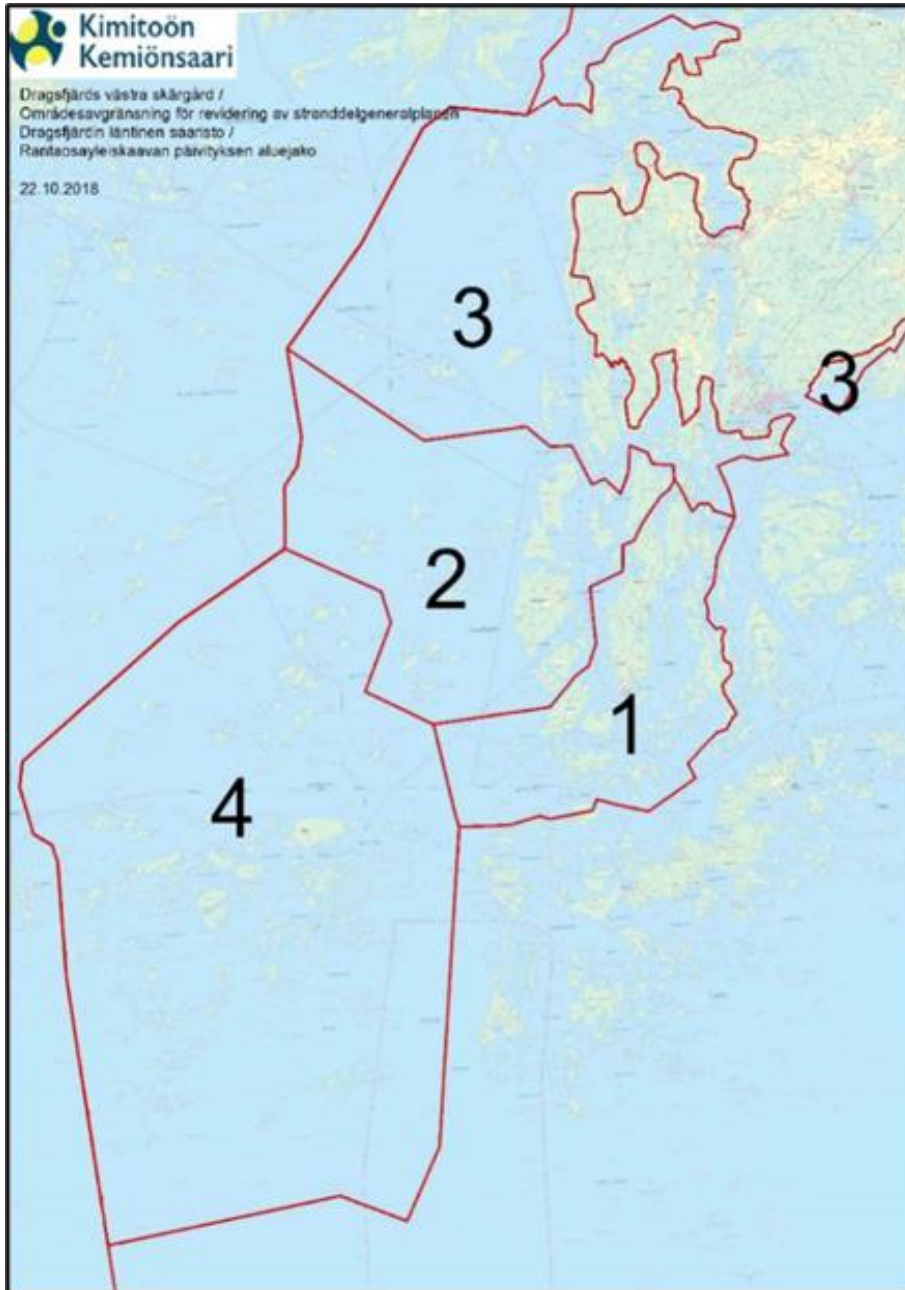
Rantaosayleiskaavan rakennusoikeuden mitoituserusteita ei muuteta, ts. rakennuspaikkoja ei lisätä eikä kantatilatarkastelua tai mitoituskaskentaa tehdä uudelleen. Voimassa olevassa kaavassa olevat mahdolliset mitoituseruheet tarkistetaan, jos sellaisia havaitaan.

Kaavapäivitykseen sisältyy loma-asunnon rakennuspaikkojen (RA) kokonaisrakennusoikeuden nostaminen, nykyisen kaavan sallimasta enintään 160 kerrosalaneliömetristä enintään 200 kerrosalaneliömetriin maaston niin salliessa. RA-1 rakennuspaikkojen kokonaisrakennusoikeus pysyy ennallaan (100 kerrosalaneliömetriä). Kaavapäivityksen yhteydessä tehdään mahdollisuuksien mukaan yksittäisiä rakennuspaikkojen siirtoja maaomistusyksiköiden sisällä.

Lisäksi tavoitteena on merkintöjen ja määräysten ajankohtaistaminen ja tarkistaminen toteutuneen tilanteen ja uusien tarpeiden osalta.

Rantaosayleiskaava laaditaan oikeusvaikutteiseksi yleiskaavaksi, jossa erityisesti määrätään yleiskaavan tai sen osan käyttämisestä rakennusluvan myöntämisen perusteena.

Suunnittelualueet (osa-alue 1 ja osa-alue 2) käsittävät vuonna 2003 vahvistetun Dragsfjärdin läntisen saariston rantaosayleiskaavan alueen. Kaava-alueen kokonaispinta-ala on noin 75 km², josta maa-aluetta on 23 km². Saaria alueella on 167 kpl, joista 89 kpl on yli 1 hehtaarin kokoisia. Rantaviivaa on yhteensä noin 204 km.

Kuva 1 Dragafjärden läntisen saariston rantayleiskaavan osa-aluejako ja kaavamuutosalueen sijainti.

3 Kaavan mahdollisesti aiheutuvat vaikutukset ja vaikutusalue

3.1 Suorat vaikutukset

Rantaosayleiskaavasta voi mahdollisesti aiheutua suoria vaikutuksia Natura-alueiden suojeluperusteena oleville luontotyypeille ja lajistolle. Suorat vaikutukset muodostuvat rakentamisen aiheuttamista suorista pinta-alan menetyksistä ja mahdollisista hydrologisista vaikutuksista. Jos rakentaminen esimerkiksi sijoittuu suojeluperusteena olevalle luontotyypille, luontotyypin pinta-ala vähenee.

Rantarakentaminen, sekä rakenteet että ihmistoiminta, vaikuttavat linnustoon kaventamalla sopivia pesimä- ja levähdyspaikkoja (Schippers ym. 2009). Jos rakentaminen sijoittuu luonnontilaisille rannoille, luodoille ja saaristokohteisiin, joita vesi- ja lokkilinnut käyttävät pesimiseen, ruokailuun ja levähdykseen, lintujen elintila kaventuu. Rakentamisen ajoituksessa linnuston pesimäaikaan tai sijoituksessa tärkeiden pesimä- tai sulkimisalueiden lähelle, rakentamisen aiheuttama melu ja ihmisliikenne voivat häiritä suojeluperusteena olevaa lajistoa.

Saaristomeren hoito- ja käyttösuunnitelmassa on kuvattu, että rantarakentaminen vähentää luonnontilaisten ranta-alueiden osuutta ja lisää käyttöpainetta retkeilyrakenteisiin ja satamiin suojelualueilla (Metsähallitus 2025).

3.2 Välilliset vaikutukset

Rantaosayleiskaavan välilliset vaikutukset muodostuvat pääasiassa lisääntyneestä ihmisliikenteestä Natura-alueella. Rantaosayleiskaava mahdollistaa lisärakentamisen, jolloin on mahdollista, että ihmisliikenne Natura-alueella kasvaa. Lisääntynyt ihmisliikenne voi aiheuttaa maaston kulumista ja vaikuttaa suojeluperusteena oleviin luontotyyppihin ja kasveihin, mikäli kävijämäärät kasvavat.

Kasvava vapaa-ajan veneily ja muu liikenne voivat lisätä häiriötä pesimä- ja ruokailualueilla. Lisäksi vierassatamat ja suurempi vene- ja vesiliikenteen määrä voivat muuttaa veden laatua, aallokon määrää ja rantavyöhykkeen ominaisuuksia, mikä voi heikentää elinympäristöä. Lisääntyvä veneily ja vesiliikenne voi myös karkottaa vesilintupoikueita rauhallisista ja suojaisista paikoista avoimille vesille, jolloin ne ovat alttiina mm. lokkilintujen ja merikotkan saalistukselle (Åhlund ym. 1989, Mikola ym. 1994).

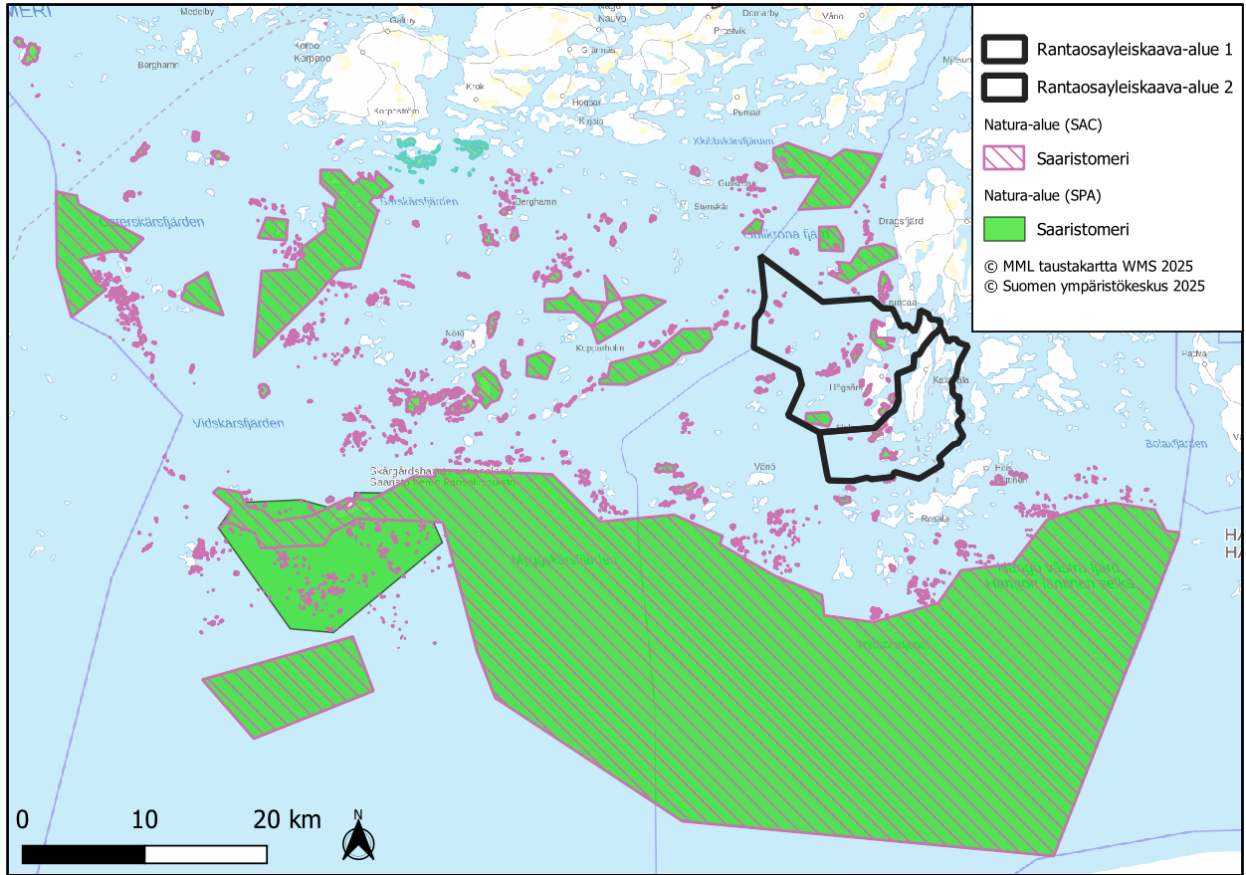
Rakennetut ranta-alueet ja ranta-alueiden tiivis käyttö voivat helpottaa petoeläinten, kuten kettujen, minkkien ja supikoirien, pääsyä pesimäalueille ja heikentää lintulajiston pesimämenestystä. Myös mahdolliset lemmikkieläimet ja niiden määrän kasvu voi heikentää pesimämenestystä ja vaikuttaa suojeluperusteena olevan linnuston kannan kokoon.

3.3 Vaikutusarvioinnin epävarmuustekijät

Kasvillisuuteen ja luontotyyppihin kohdistuvien vaikutusten arvioinnissa epävarmuustekijöitä on melko vähän, sillä lähtötietojen ja maastoinventoinnin perusteella kaavan rakennuspaikkojen luonnonarvojen sijoittuminen tunnetaan hyvin. Eläimistöön, erityisesti linnustoon, liittyvien

vaikutusten arvioinnissa epävarmuutta on aina enemmän, sillä eläinten liikkeet, joita on mahdoton tarkoin tietää ja ennustaa, vaikuttavat vaikutusten merkittävyyteen.

4 Saaristomeri Natura-alue (FI0200164, SPA ja FI0200090, SAC)

Kuva 2. Saaristomeri Natura-alueet (SAC ja SPA) ja kaava-alueen sijoittuminen.

4.1 Saaristomeri Natura-alue (FI0200090, SAC)

Saaristomeri Natura-alue (FI0200090, SAC) on pinta-alaltaan noin 152 223 hehtaaria. Meripinta-alan osuus on noin 96,2 prosenttia.

Natura-alueen tietolomakkeessa (Ympäristöministeriö 2018) aluetta on kuvattu seuraavasti:

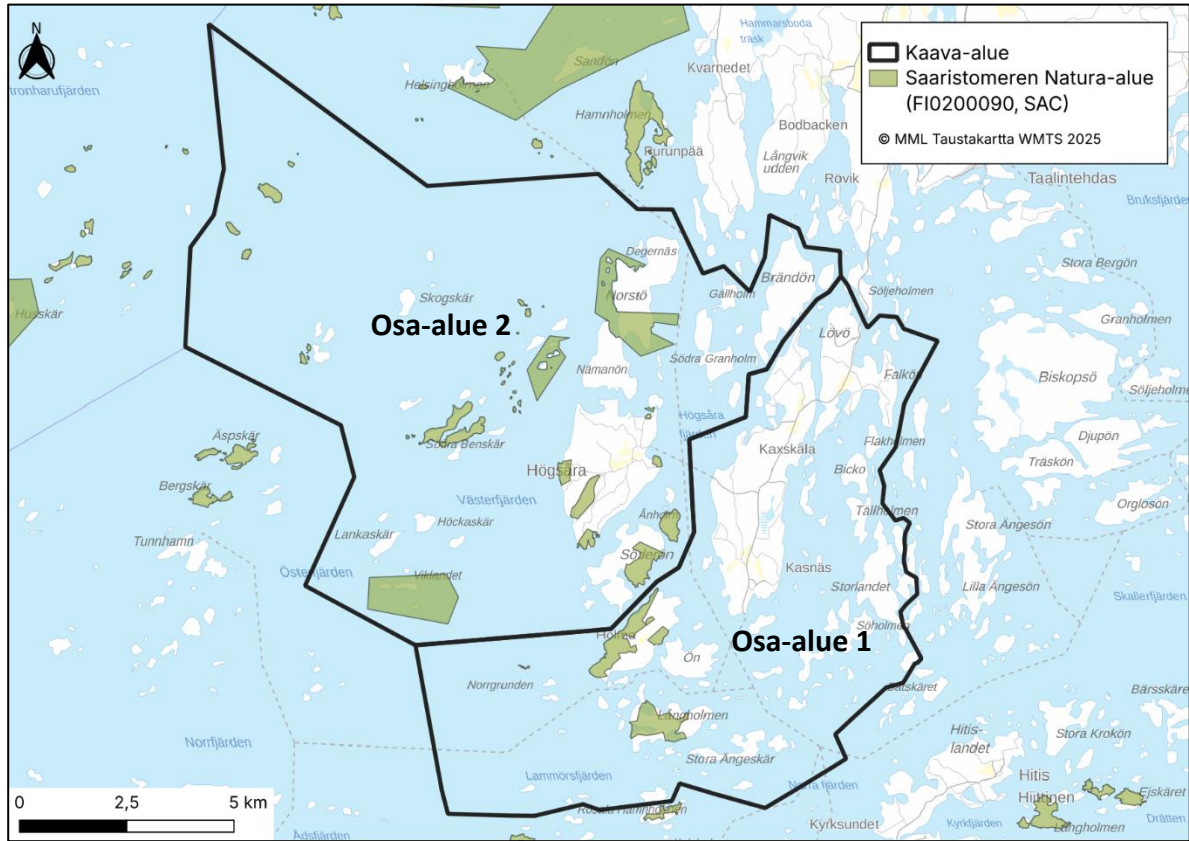
”Saaristomeri on kansainvälisesti ainutlaatuinen saaristo ja Suomen oloissa luonnonarvoiltaan harvinaisen monipuolinen. Alueella tavataan lähes 40 EU:n luontodirektiivin luontotyyppiä. Korkealla kalkkipitoisuudella on suuri vaikutus kasvillisuuteen. Runsaiden syvyysvaihteluiden aikaansaamat jyrkkäreunaiset, virtauksiltaan voimakkaat alueet ovat paitsi geologisesti arvokkaita myös luonnon monimuotoisuudeltaan runsaita. Alueen riutat edustavat elinvoimaista ulkosaariston ja meriviyöhykkeen riuttatyyppiä, jolle ovat ominaisia runsaat ja monilajiset punaleväkasvustot sekä laajat ja tiheät sinisimpukkayhteisöt.”

Alueen erityispiirteet:

”Suurin osa kansallispuistosta kuuluu ulkosaaristovyöhykkeeseen. Geologialtaan alue on monipuolinen. Kallioperä koostuu graniitista, gneissistä ja gneissigraniitista. Alueelle ominaista on murroslaaksotopografia. Alueeseen kuuluvat myös laajat vesialueet Saaristomeren etelä- ja kaakkoisosan ulkosaaristossa ja ulkomerialueella. Tällä osalla aluetta on pienipiirteistä ulkosaaristoa, jossa runsaan syvyysvaihtelun seurauksena esiintyy paljon matalia riutta-alueita ja ulkosaariston luotojen ja saarien vedenalaisia osia. Näillä tavataan monipuolisia putkilokasvi-, levä- ja pohjaeläinyhteisöjä. Aluetta halkovat Salpausselkien jatkeet, joiden hiekka- ja sorapohjat edustavat vedenalaisia hiekkasärkkiä. Merialueen eteläosa on pääosin syvempää ulkomerivyöhykettä, jossa esiintyy riutta- ja särkkäalueita. Kalkin esiintymisellä on suuri vaikutus kasvillisuuteen. Kasvillisuus on monipuolinen ja Suomen oloissa lajirikas. Myös eläimistö on monipuolinen. Seutu on sekä Suomen vanhinta kulttuurialuetta siihen liittyvine lajistoarvoineen, että merkittävästi luonnontilaisia alueita käsittävä kokonaisuus. Aluetta käytetään puolustusvoimien harjoitus- ja ampumatoimintaan sekä sotilaalliseen rakentamiseen. Alueella on puolustusvoimien toimintaan liittyviä rakenteita ja laitteita.”

Suojelutavoitteen määrittely:

”Alueella vallitseva luontotyyppien ja lajien sekä niiden elinympäristöjen tila säilytetään turvaamalla luonnon omien prosessien mukainen kehitys. Lisäksi alueella vallitseva luontotyyppien ja lajien sekä niiden elinympäristöjen tila säilytetään alueen käyttöä ohjaamalla. Alueella vallitseva luontotyyppien ja lajien sekä niiden elinympäristöjen tila säilytetään hoitotoimenpiteillä. Suhteellisen suurella osalla aluetta luontotyyppin tai lajin elinympäristön laatua tai lajin populaation elinvoimaisuutta parannetaan ennallistamis- ja hoitotoimenpitein. Myös harvinaisten luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen määrää lisätään hoito- ja ennallistamistoimenpitein. Kaikki tietolomakkeen taulukoissa (..) ja (...) mainitut luontotyypit ja lajit kuuluvat alueen suojeluperusteisiin ja kaikkien niiden suojelutavoitteena on vähintään alueen merkityksen säilyttäminen osana verkostoa.”

Kuva 3. Kaavoituksen osa-alueet 1 ja 2 ja Saaristomeren Natura-alueeseen (SAC) kuuluvat alueet.

4.1.1 Luontodirektiivin liitteen I luontotyytit

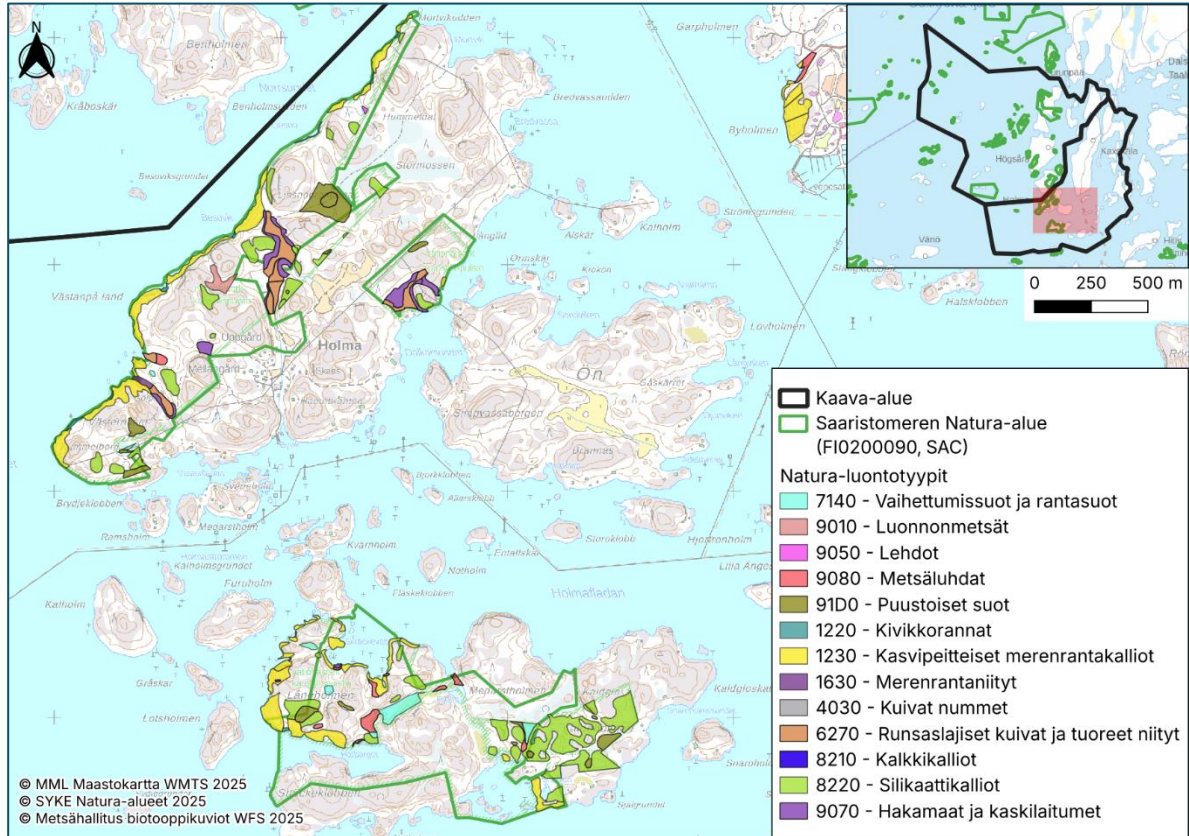
Saaristomeren Natura-alueella esiintyy 39 Natura-luontotyyppiä (Taulukko 1). Suojeltavien luontotyyppien sijainti Metsähallituksen biotooppikuvioiden mukaan on esitetty seuraavissa kuvissa (Kuvat 5–9).

Taulukko 1. Natura-alueen suojeluperusteissa mainitut luontodirektiivin (92/42/EEC) liitteen I mukaiset luontotyytit, niiden peittävyys, edustavuus sekä yleisarviointi Natura-tietolomakkeen (4/2015) mukaan. Yleisarviointi on kokonaisarviointi alueen merkityksestä kyseisen luontotyyppin suojelulle. Priorisoidut luontotyytit merkitty tähdellä (*).

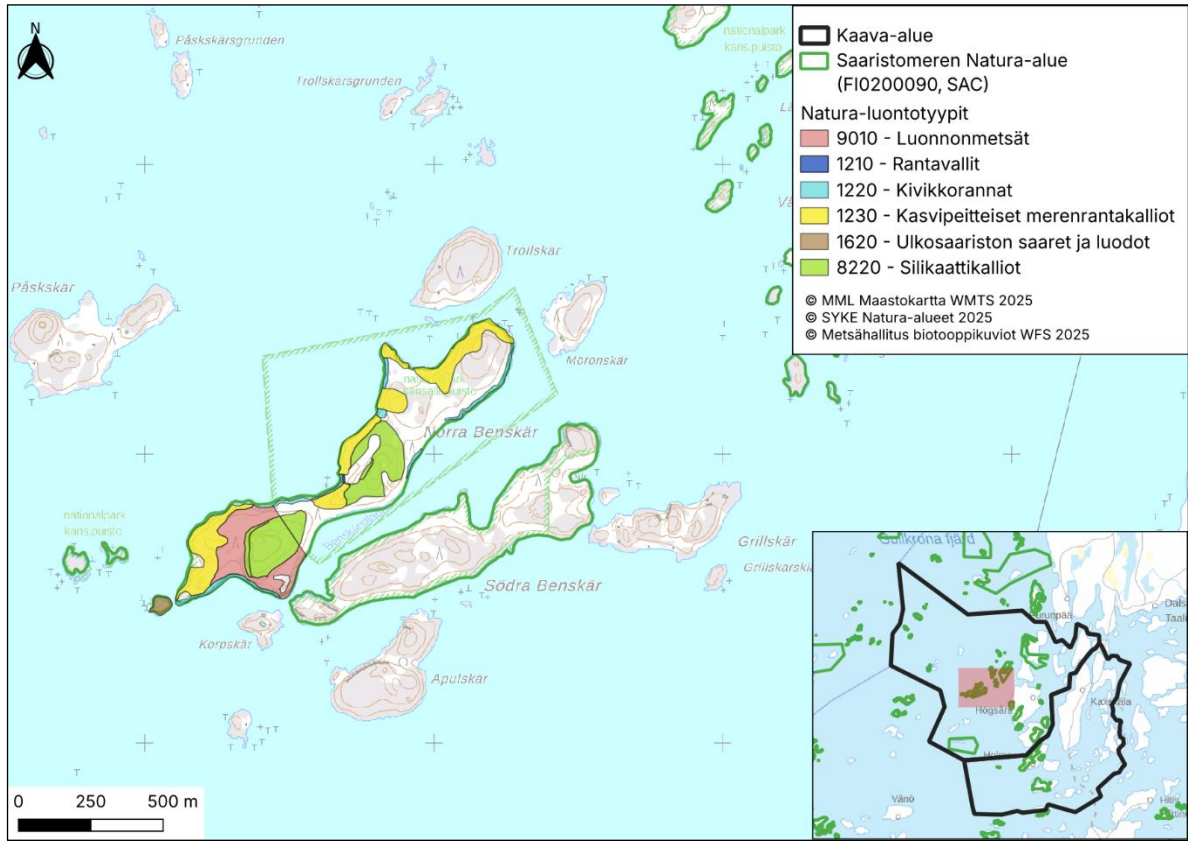
Koodi	Natura-luontotyyppi	Pinta-ala (ha)	Edustavuus	Yleisarviointi
1110	vedenalaiset hiekkasärkät	3462	erinomainen	erittäin tärkeä
1150	rannikon laguunit*	203	erinomainen	erittäin tärkeä
1170	riutat	10622	erinomainen	erittäin tärkeä
1210	rantavallien yksivuotinen kasvillisuus	1.88	hyvä	tärkeä
1220	kivikkoisten rantojen monivuotinen kasvillisuus	200	erinomainen	erittäin tärkeä
1230	atlantin ja Itämeren rannikoiden kasvipeitteiset rantakalliot	1130.17	erinomainen	erittäin tärkeä

1610	itämeren harjusaret ja niiden hiekka-, kallio- ja kivikkorantojen kasvillisuus sekä vedenalainen kasvillisuus	2000	erinomainen	erittäin tärkeä
1620	itämeren boreaaliset luodot ja saaret	4320	erinomainen	erittäin tärkeä
1630	itämeren boreaaliset rantaniityt*	34.46	erinomainen	erittäin tärkeä
1640	itämeren boreaaliset hiekkarannat, joilla on monivuotista ruohovartista kasvillisuutta	21.77	hyvä	tärkeä
2110	liikkuvat alkiovaiheen dyynit	0.1	hyvä	tärkeä
2120	rannikon liikkuvat Ammophila arenaria rantakauradyynit (valkoiset dyynit)	0.1	merkittävä	merkittävä
2130	rannikoiden kiinteät ruohokasvillisuuden peittämät dyynit (harmaat dyynit)*	0.1	hyvä	tärkeä
2140	kiinteät, kalkittomat Empetrum nigrum variksenmarjadyynit*	1.93	hyvä	erittäin tärkeä
2180	atlanttisen, kontinentaalisen ja boreaalisen alueen metsäiset dyynit	0.1	hyvä	tärkeä
2190	dyynien kosteat soistuneet painanteet	0.1	merkittävä	merkittävä
3160	humuspitoiset järvet ja lammet	3	merkittävä	merkittävä
4030	eurooppalaiset kuivat nummet	125	erinomainen	erittäin tärkeä
6210	puoliluontaiset, kuivat niityt kalkkipitoisilla alustoilla (Festuco-Brometalia) (tärkeitä orkidea- alueita)	0.1	erinomainen	erittäin tärkeä
6210	puoliluontaiset, kuivat niityt kalkkipitoisilla alustoilla (Festuco-Brometalia) (tärkeitä orkidea- alueita)	5	hyvä	erittäin tärkeä
6230	runsaslajiset Nardus-niityt vuoristoalueiden silikaattialustoilla (ja Manner-Euroopan vuorten alapuolisilla alueilla)*	0.45	merkittävä	merkittävä
6270	fennoskandian runsaslajiset kuivat ja tuoreet niityt*	30	hyvä	tärkeä
6280	alvarit ja kalkkivaikutteiset kalliokedot*	0.78	hyvä	tärkeä
6410	molinia-niityt kalkki-, turve- ja savialustoilla (Molinion caeruleae)	0.05	hyvä	tärkeä
6430	kostea suuruuhokasvillisuus	1.64	erinomainen	erittäin tärkeä
6510	alavat niitetyt niityt (Alopecurus pratensis, Sanguisorba officinalis)	1.3	erinomainen	erittäin tärkeä
6530	fennoskandian lehdes- ja vesaniityt*	16.86	erinomainen	erittäin tärkeä
7160	fennoskandian lähteet ja lähdesuot	1.25	erinomainen	erittäin tärkeä
7230	letot	2.63	erinomainen	erittäin tärkeä
8210	kasvipeitteiset kalkkikalliot	0.36	hyvä	erittäin tärkeä
8220	kasvipeitteiset silikaattikalliot	500	erinomainen	erittäin tärkeä
9010	boreaaliset luonnonmetsät*	500	erinomainen	erittäin tärkeä
9020	fennoskandian hemiboreaaliset luontaiset jalopuumetsät*	2.23	erinomainen	erittäin tärkeä
9030	maankohoamisrannikon primäärisuksessio-vaiheiden luonnontilaiset metsät*	100	merkittävä	merkittävä
9050	boreaaliset lehdot	100	merkittävä	tärkeä

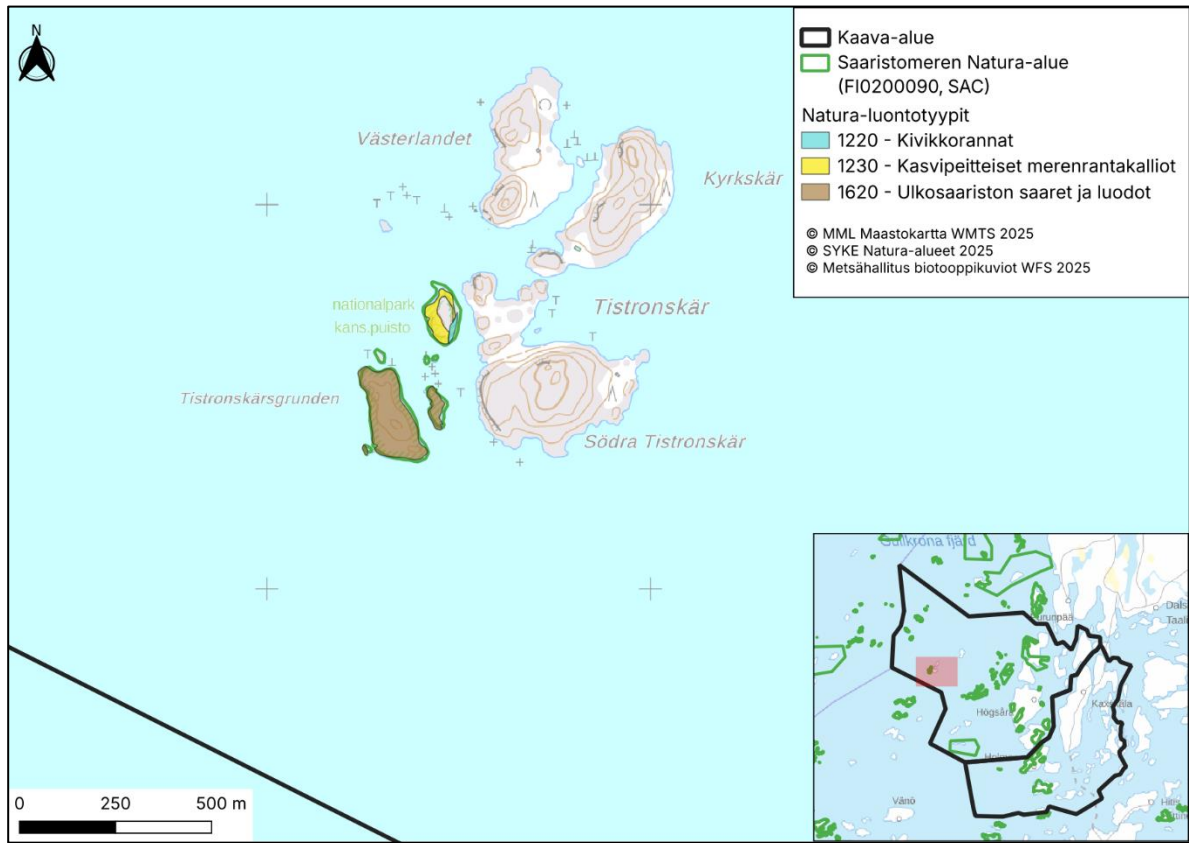
9060	harjumuodostumien metsäiset luontotyytit	0.01	erinomainen	erittäin tärkeä
9070	fennoskandian hakamaat ja kaskilaitumet	60.73	erinomainen	erittäin tärkeä
9190	hiekkatasankojen vanhat happamat Quercus robur metsät	2	merkittävä	merkittävä
91D0	puustoiset suot*	100	erinomainen	erittäin tärkeä

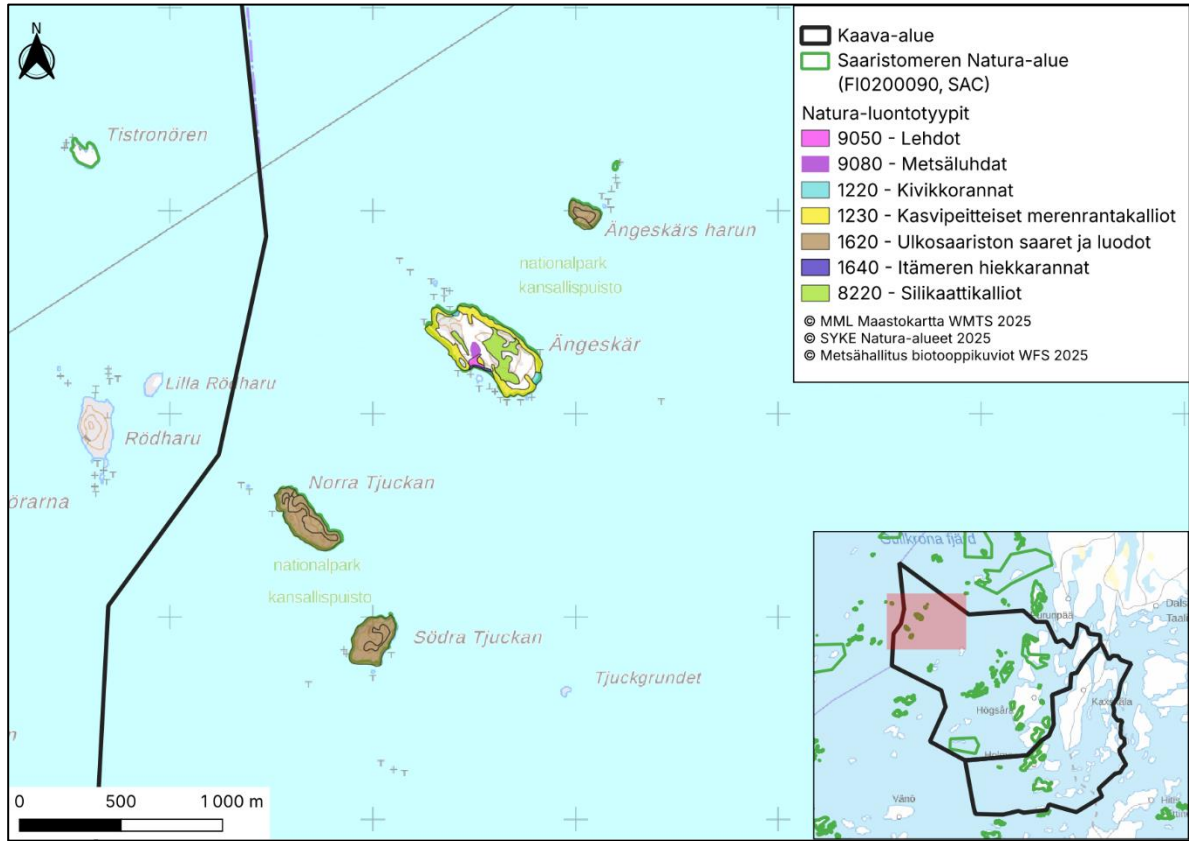
Kuva 4. Natura-luontotyyppien (1. tyyppi) sijoittuminen Holman ja Långholmen-Kaldöholmenin saarilla (Metsähallitus WMTS 2025).

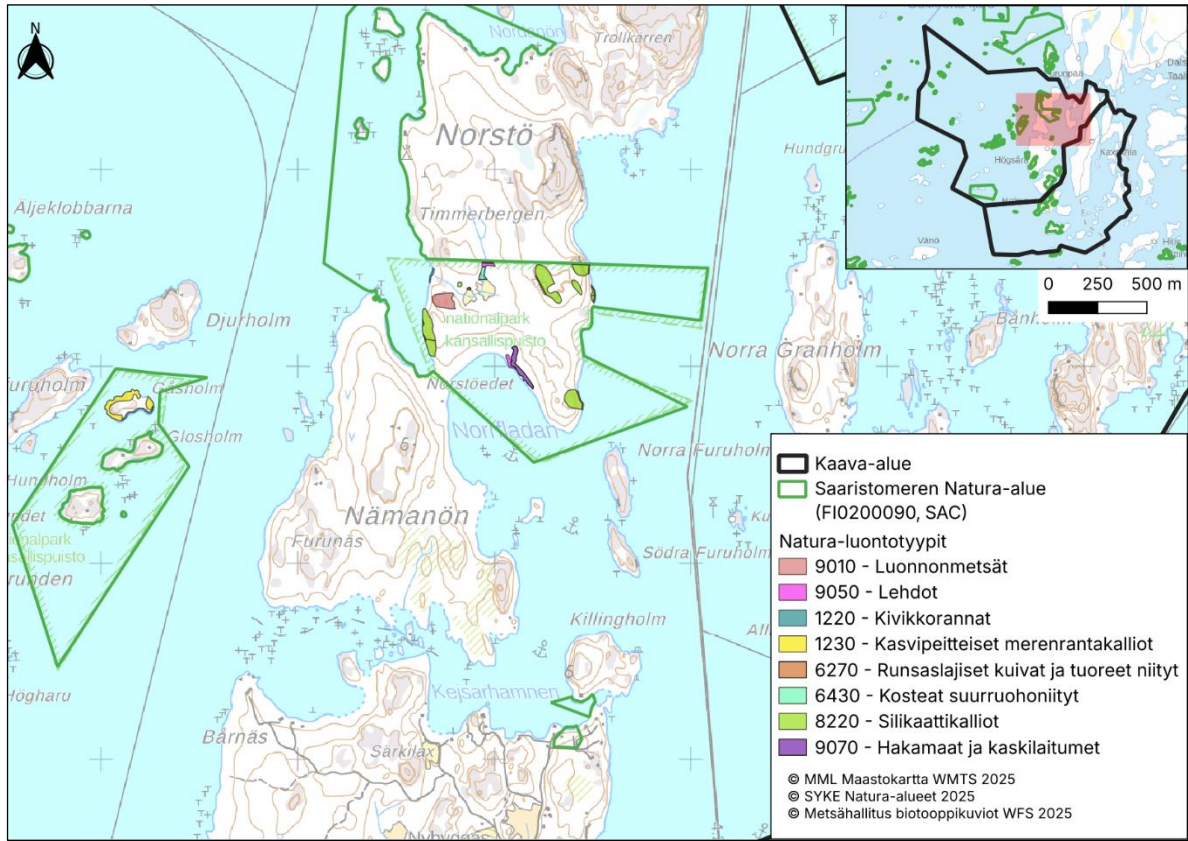
Kuva 6 Natura-luontotyyppien (1. tyyppi) sijoittuminen Norra ja Södra Benskärsin saarilla (Metsähallitus WMTS 2025).

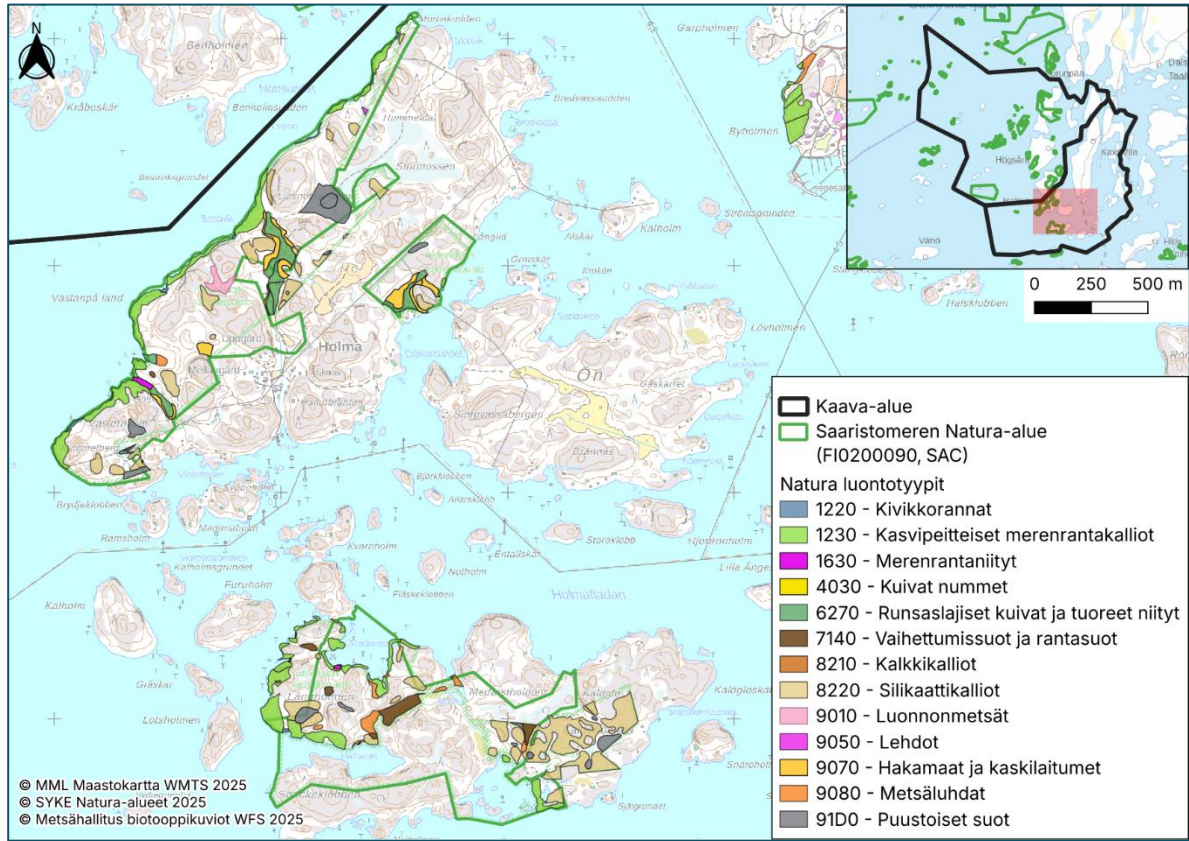
Kuva 7 Natura-luontotyyppien (1. tyyppi) sijoittuminen Tiströnskärsin saarilla (Metsähallitus WMTS 2025).

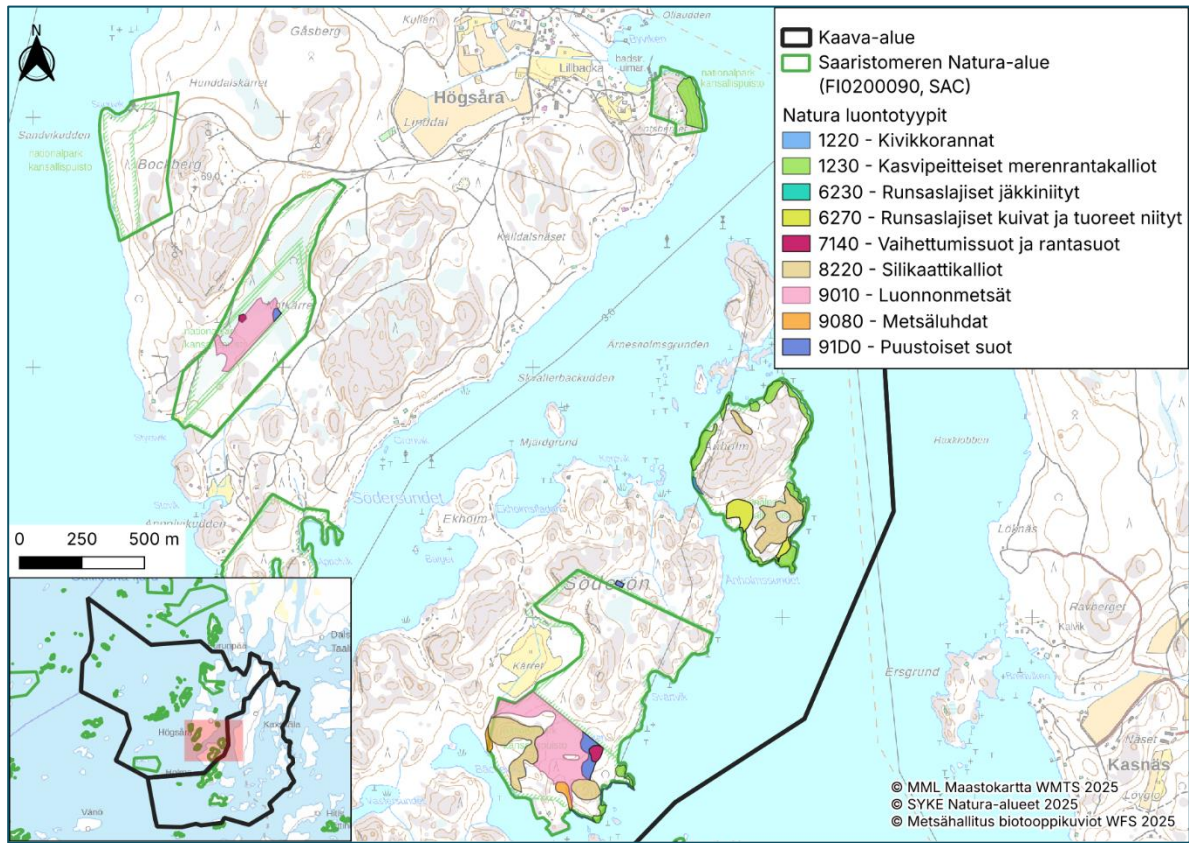
Kuva 8 Natura-luontotyyppien sijoittuminen (1. tyyppi) Ångeskärs harunin, Ångeskärin, Norra ja Södra Tjuckanin saarilla (Metsähallitus WMTS 2025).

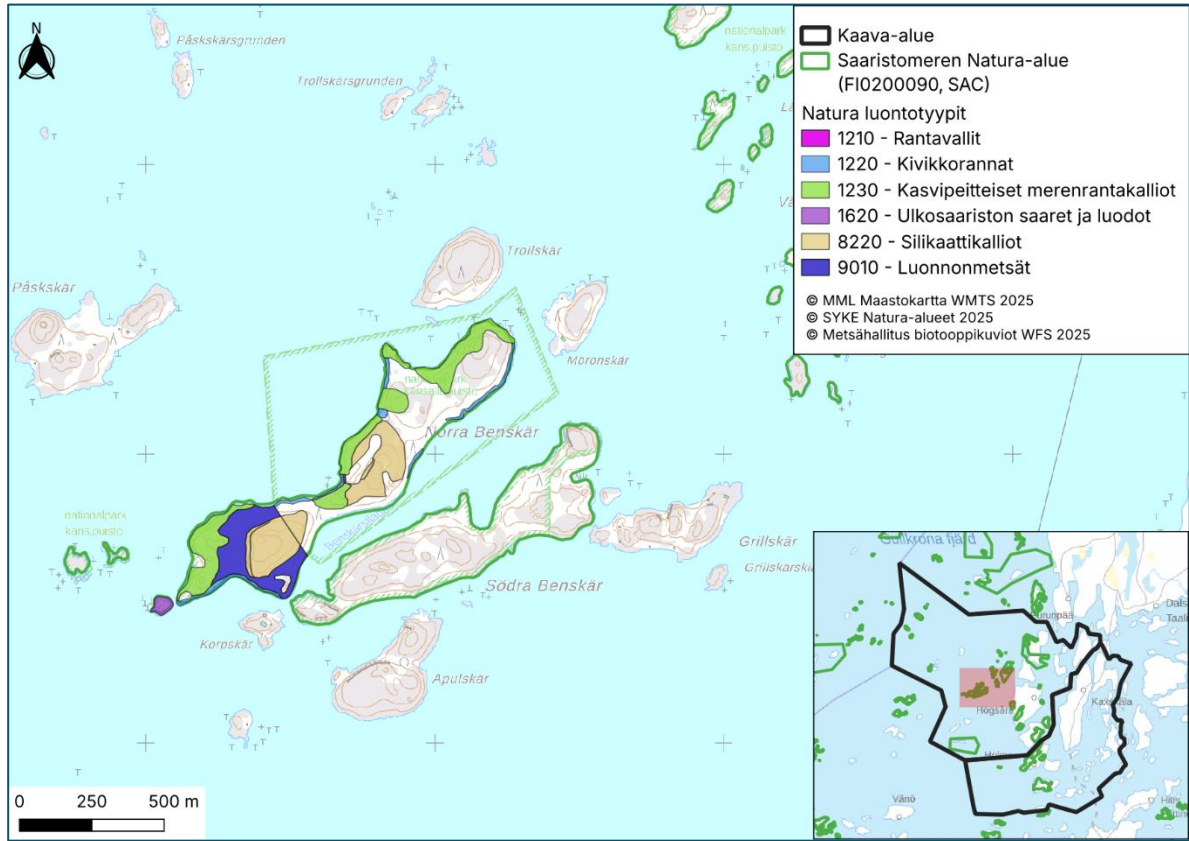
Kuva 9 Natura-luontotyyppien (1. tyyppi) sijoittuminen Norstön ja Gåsholmin saarilla (Metsähallitus WMTS 2025).

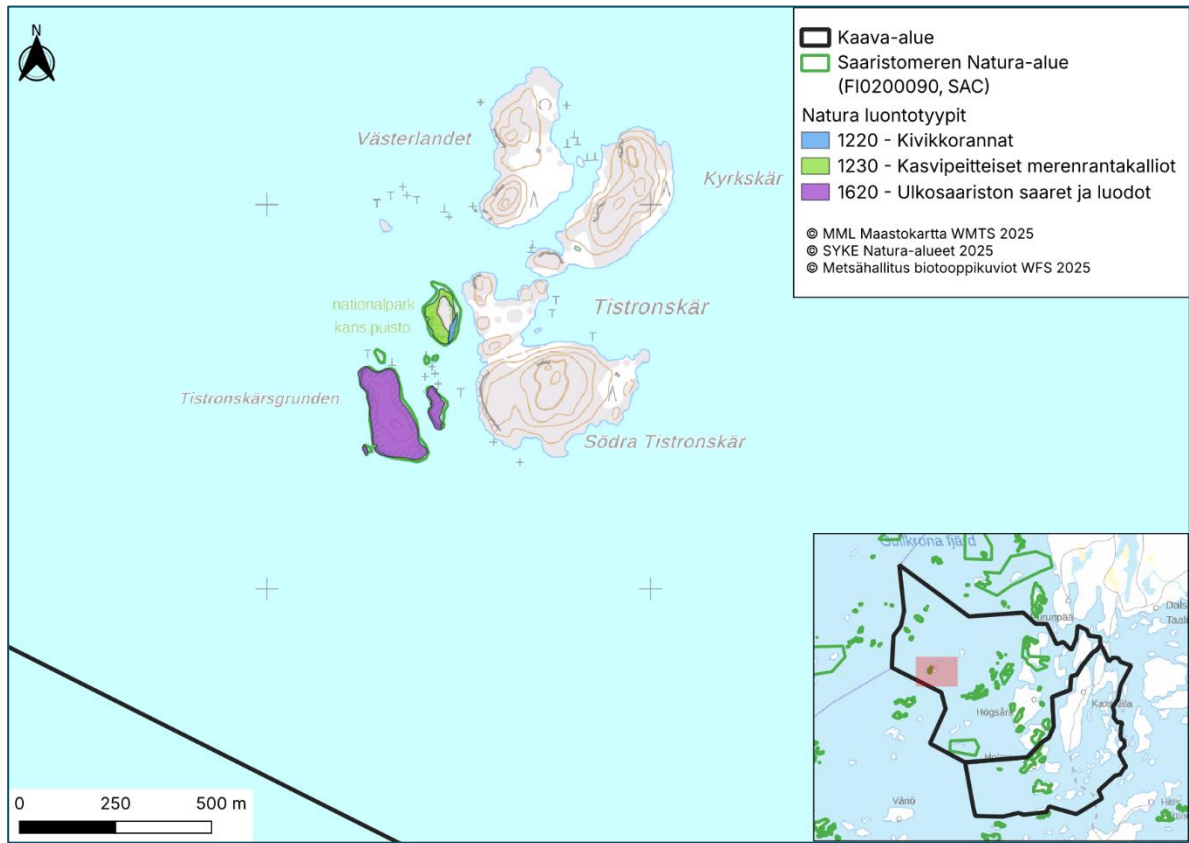
Kuva 10 Natura-luontotyyppien (2. tyyppi) sijoittuminen Holman ja Långholmen-Kaldöholmenin saarilla (Metsähallitus WMTS 2025).

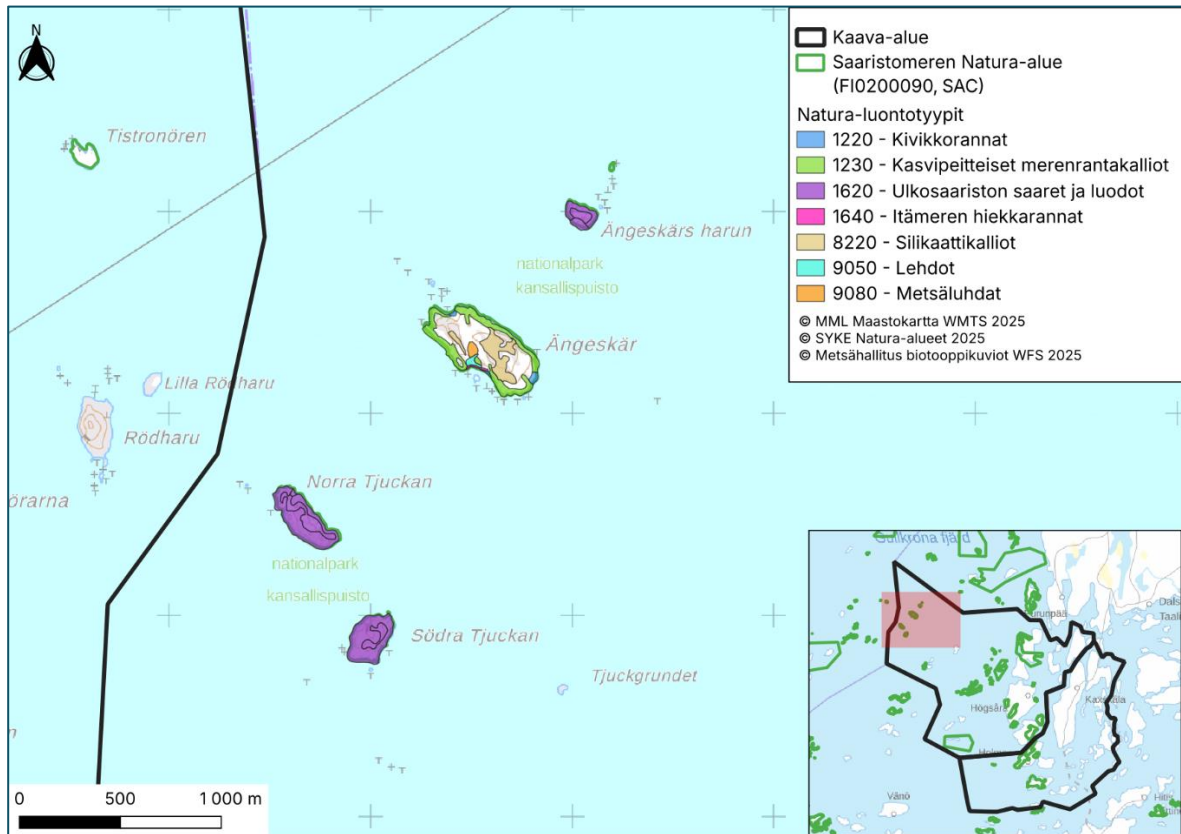
Kuva 11 Natura-luontotyyppien (2. tyyppi) sijoittuminen Söderön, Ånholman ja Högsåran saarilla (Metsähallitus WMTS 2025).

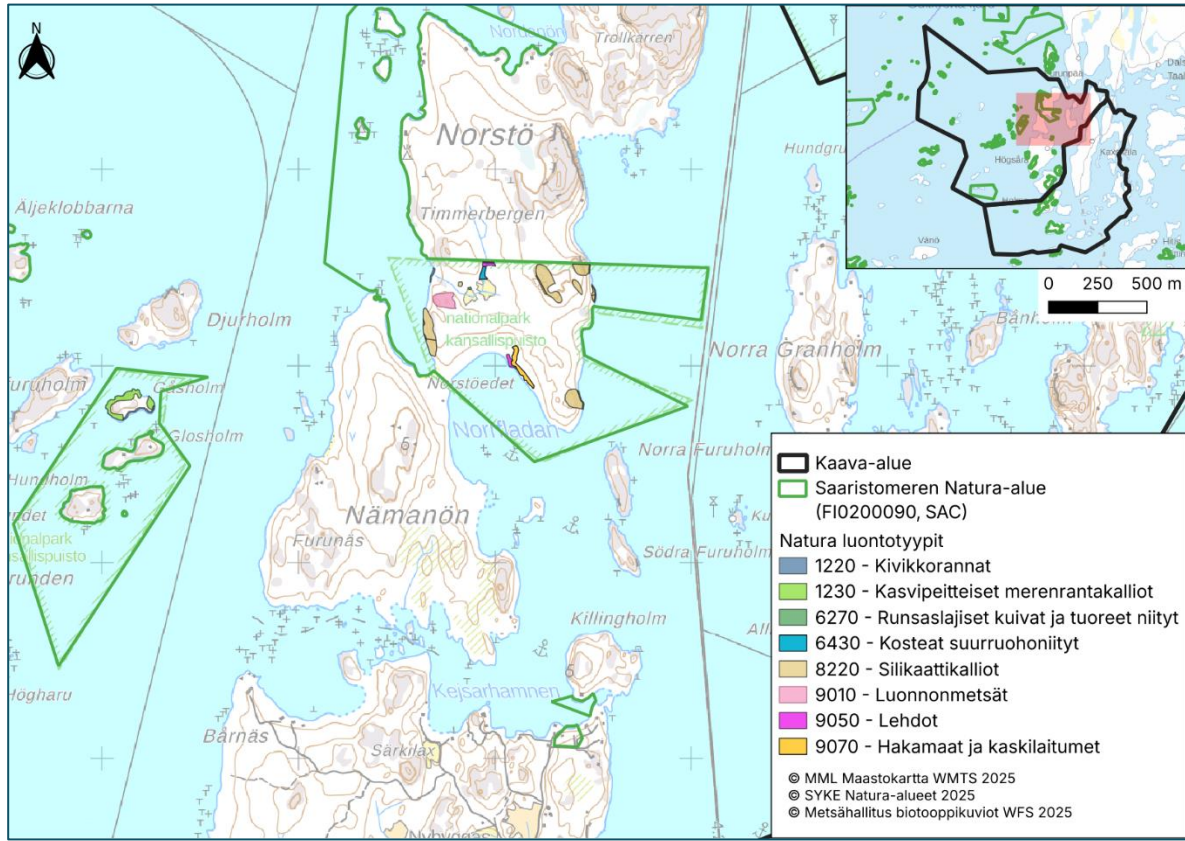
Kuva 12 Natura-luontotyyppien (2. tyyppi) sijoittuminen Norra ja Södra Benskärsin saarilla (Metsähallitus WMTS 2025).

Kuva 13 Natura-luontotyyppien (2. tyyppi) sijoittuminen Tiströnskärsin saarilla (Metsähallitus WMTS 2025).

Kuva 14 Natura-luontotyyppien sijoittuminen (2. tyyppi) Ångeskärs harunin, Ångeskärin, Norra ja Södra Tjuckanin saarilla (Metsähallitus WMTS 2025).

Kuva 15 Natura-luontotyyppien (2. tyyppi) sijoittuminen Norstön ja Gåsholmin saarilla (Metsähallitus WMTS 2025).

4.1.2 Luontodirektiivin liitteen II ja IV(a) lajit

Natura-alueen suojeluperusteena on seitsemän EU:n luontodirektiivin liitteeseen II tai IV(a) kuuluvaa lajia (Taulukko 2).

Taulukko 2. Natura-alueen suojeluperusteena olevat EU:n luontodirektiivin liitteen II tai IV(a) lajit.

Laji	Populaatio					yleisarvio	
	nimi	koodi	tyyppi	min	max	yksikkö	
Kapeasiemenkotilo (Vertigo angustior)		1014	pysyvä				erittäin tärkeä
Harmaahylje (<i>Halichoerus grypus</i>)		1364	pysyvä	1900	2300	yksilö	erittäin tärkeä
Saukko (<i>Lutra lutra</i>)		1355	pysyvä	2	2	yksilö	hyvin tärkeä
Itämerennorppa (<i>Pusa hispida botnica</i>)		6307	pysyvä	150	150	yksilö	erittäin tärkeä
Pikkunoidanlukko (<i>Botrychium simplex</i>)		1419	pysyvä	100	1000	yksilö	erittäin tärkeä

Lahokaviosammal (Buxbaumia viridis)	1386	pysyvä	0	1	hyvin tärkeä
Isotorasammal (Cynodontium suecicum)	1981	pysyvä			hyvin tärkeä

4.1.3 Muut tärkeät kasvi- ja eläinlajit

Natura -tietolomakkeen taulukossa (kohta 3.3) *Muut tärkeät kasvi- ja eläinlajit* mainitaan 139 kasvi-, selkärangaton-, nisäkäs- ja jäkälälajia. Lajit eivät ole alueen suojelun perusteena.

4.2 Saaristomeri Natura-alue (FI0200164, SPA)

Saaristomeri Natura-alue (FI0200164, SPA) on pinta-alaltaan noin 162205 hehtaaria. Meripinta-alan osuus on noin 96,5 prosenttia. Alue on luokiteltu SPA-alueeksi.

Natura-alueen tietolomakkeessa (Ympäristöministeriö 2018) aluetta on kuvattu seuraavasti:

”Kohde on merkittävä lintujen pesimä- ja muuttoalueena. Alueella on tavattu runsaasti EU:n lintudirektiivin liitteen I lajeja sekä valtakunnallisesti uhanalaisia lajeja. Kohteen osa-alueista Jurmo ja sitä ympäröivä saaristo on linnustollisesti monipuolisimpia alueita Saaristomerellä. Alueella on mm. Saaristomeren tihein haahkakanta. Jurmo on tärkeä muuttolintujen levähdys- ja ruokailusaari keväällä ja syksyllä. Hankoniemeltä länteen suuntautuvilla Salpausselän vedenalaisilla jatkeilla on tärkeä merkitys monien vesilintujen ruokailualueina. Eriyisen tärkeitä kyseiset merialueet ovat sulkivien haahkojen kerääntymisalueina.

Saaristomeren kansallispuistosta on olemassa myös toinen Natura 2000 -kohde (FI0200090), joka on luontodirektiivin mukainen SAC-alue. Alueella vallitseva lajien sekä niiden elinympäristöjen tila säilytetään alueen käyttöä ohjaamalla.”

Suojelutavoitteen määrittely:

Kaikki Natura-tietolomakkeen taulukossa mainitut lajit kuuluvat alueen suojeluperusteisiin ja kaikkien näiden osalta suojelutavoitteena on vähintäänkin alueen merkityksen säilyttäminen.

4.2.1 Suojelun perusteena olevat lintulajit

Natura-alueen suojelun perusteena on 77 lintulajia (Taulukko 3).

Taulukko 3. Natura-tietolomakkeen mukaisesti Natura-alueen suojeluperusteena lintudirektiivin (2009/147/EY 4 artikla) liitteessä I mainitut lajit (*) ja muut alueella esiintyvät lintulajit. Yleisarviointi on kokonaisarviointi Natura-alueen merkityksestä kyseisen lajin suojelulle. Taulukosta on poistettu kaksi salassa pidettävää lajia, jotka käsitellään omassa salassa pidettävässä liitteessään.

Suojeluperusteena oleva laji	Koodi	Tyyppi	min-max	Yksikkö	Yleisarvio
Kaakkuri (<i>Gavia stellata</i>)*	A001	levähtävä	-	yksilö	merkittävä
Kuikka (<i>Gavia arctica</i>)*	A002	levähtävä		yksilö	merkittävä
Härkälintu (<i>Podiceps grisegena</i>)	A006	levähtävä	100–3000	yksilö	erittäin tärkeä
Mustakurkku-uikku (<i>Podiceps auritus</i>)*	A007	pesivä/lisääntyvä	10–20	pari	merkittävä
Laulujoutsen (<i>Cygnus cygnus</i>)*	A038	levähtävä	100–300	yksilö	merkittävä
Pikkujoutsen (<i>Cygnus columbianus bewickii</i>)*	A037	levähtävä	1–5	yksilö	merkittävä
Taigametsähanhi (<i>Anser fabalis</i>)	A039	levähtävä	10–150	yksilö	merkittävä
Valkoposkihanhi (<i>Branta leucopsis</i>)*	A045	pesivä/lisääntyvä	150–250	pari	erittäin tärkeä
Ristisorsa (<i>Tadorna tadorna</i>)	A048	pesivä/lisääntyvä	15–30	pari	hyvin tärkeä
Harmaasorsa (<i>Anas strepera</i>)	A051	pesivä/lisääntyvä	20–40	pari	merkittävä
Jouhisorsa (<i>Anas acuta</i>)*	A054	pesivä/lisääntyvä	3–10	pari	merkittävä
Heinätaki (<i>Anas querquedula</i>)	A055	levähtävä	1–5	yksilö	merkittävä
Lapasorsa (<i>Spatula clypeata</i>)	A056	pesivä/lisääntyvä	50–100	pari	merkittävä
Tukkasotka (<i>Aythya fuligula</i>)	A061	pesivä/lisääntyvä	300–600	pari	merkittävä
Lapasotka (<i>Aythya marila</i>)	A062	pesivä/lisääntyvä	0–1	pari	merkittävä
Haahka (<i>Somateria mollissima</i>)	A063	pesivä/lisääntyvä	4000–10000	pari	erittäin tärkeä
Mustalintu (<i>Melanitta nigra</i>)*	A065	levähtävä			merkittävä
Pilkkasiipi (<i>Melanitta fusca</i>)*	A066	pesivä/lisääntyvä	800–1500	pari	hyvin tärkeä
Uivelo (<i>Mergus albellus</i>)*	A068	levähtävä	1–20	yksilö	merkittävä
Mehiläishaukka (<i>Pernis apivorus</i>)*	A072	levähtävä	1–5	yksilö	merkittävä
Ruskosuohaukka (<i>Circus aeruginosus</i>)*	A081	levähtävä	3–8	yksilö	merkittävä
Sinisuohaukka (<i>Circus cyaneus</i>)*	A082	levähtävä	5–10	yksilö	merkittävä
Niittysuohaukka (<i>Circus pygargus</i>)*	A084	levähtävä	0–1	yksilö	merkittävä
Maakotka (<i>Aquila chrysaetos</i>)*	A091	talvehtiva	10–20	yksilö	merkittävä
Tuulihaukka (<i>Falco tinnunculus</i>)	A096	pesivä/lisääntyvä	0–2	pari	hyvin tärkeä
Ampuhaukka (<i>Falco columbarius</i>)*	A098	levähtävä	1–5	yksilö	merkittävä

Nuolihaukka (<i>Falco subbuteo</i>)	A099	pesivä/lisääntyvä	5–10	pari	hyvin tärkeä
Muuttohaukka (<i>Falco peregrinus</i>)*	A103	levähtävä	1–3	yksilö	merkittävä
Pyy (<i>Tetrastes bonasia</i>)*	A104	pysyvä	3–8	pari	merkittävä
Teeri (<i>Lyrurus tetris</i>)*	A107	pysyvä	30–50	pari	merkittävä
Metso (<i>Tetrao urogallus</i>)*	A108	pysyvä	1–1	pari	hyvin tärkeä
Ruisräikkä (<i>Crex crex</i>)*	A122	pesivä/lisääntyvä	10–20	pari	merkittävä
Kurki (<i>Grus grus</i>)*	A127	pesivä/lisääntyvä	1–3	pari	merkittävä
Keräkurmista (<i>Eudromias morinellus</i>)*	A139	levähtävä	0–1	yksilö	merkittävä
Kapustarinta (<i>Pluvialis apricaria</i>)*	A140	levähtävä	10– 100	yksilö	merkittävä
Tundrakurmitsa (<i>Pluvialis squatarola</i>)	A141	levähtävä	1–50	yksilö	merkittävä
Isosirri (<i>Calidris canutus</i>)	A143	levähtävä	30–70	yksilö	merkittävä
Pulmassirri (<i>Calidris alba</i>)	A144	levähtävä	1–10	yksilö	merkittävä
Lapinsirri (<i>Calidris temminckii</i>)	A146	levähtävä	30–50	yksilö	merkittävä
Kuovisirri (<i>Calidris ferruginea</i>)	A147	levähtävä	30–70	yksilö	merkittävä
Merisirri (<i>Calidris maritima</i>)	A148	levähtävä	300– 700	yksilö	erittäin tärkeä
Suokukko (<i>Calidris pugnax</i>)*	A151	levähtävä	200– 500	yksilö	merkittävä
Jänkäkurppa (<i>Lymnocyptes minimus</i>)	A152	levähtävä	1–10	yksilö	merkittävä
Heinäkurppa (<i>Gallinago media</i>)	A154	levähtävä	0–3	yksilö	merkittävä
Punakuiri (<i>Limosa lapponica</i>)*	A157	levähtävä	10–40	yksilö	merkittävä
Mustaviklo (<i>Tringa erythropus</i>)	A161	levähtävä	50– 200	yksilö	merkittävä
Punajalkaviklo (<i>Tringa totanus</i>)	A162	pesivä/lisääntyvä	250– 400	pari	merkittävä
Liro (<i>Tringa glareola</i>)*	A166	levähtävä	200– 600	yksilö	merkittävä
Karikukko (<i>Arenaria interpres</i>)	A169	pesivä/lisääntyvä	200– 300	pari	hyvin tärkeä
Vesipääsky (<i>Phalaropus lobatus</i>)*	A170	levähtävä	1–20	yksilö	merkittävä
Pikkulokki (<i>Hydrocoloetus minutus</i>)*	A177	levähtävä	5–50	yksilö	merkittävä
Naurulokki (<i>Larus ridibundus</i>)	A179	pesivä/lisääntyvä	500– 1500	pari	hyvin tärkeä
Räyskä (<i>Hydroprogne caspia</i>)*	A190	pesivä/lisääntyvä	10–70	pari	hyvin tärkeä
Kalatiira (<i>Sterna hirundo</i>)*	A193	pesivä/ lisääntyvä	1500– 2000	pari	hyvin tärkeä
Lapintiira (<i>Sterna paradisaea</i>)*	A194	pesivä/lisääntyvä	5000– 8000	pari	erittäin tärkeä
Pikkutiira (<i>Sternula albifrons</i>)*	A195	pesivä/lisääntyvä	1–3	pari	erittäin tärkeä
Ruokki (<i>Alca torda</i>)	A200	pesivä/lisääntyvä	500– 1000	pari	hyvin tärkeä
Riskilä (<i>Cephus grylle</i>)	A202	pesivä/lisääntyvä	700– 1200	pari	merkittävä
Huuhkaja (<i>Bubo bubo</i>)*	A215	pysyvä	10–15	pari	hyvin tärkeä

Suopöllö (<i>Asio flammeus</i>)*	A222	pesivä/lisääntyvä	0–3	pari	merkittävä
Helmipöllö (<i>Aegolius funereus</i>)*	A223	pesivä/lisääntyvä	0–2	pari	merkittävä
Kehräätäjä (<i>Caprimulgus europaeus</i>)*	A224	pesivä/lisääntyvä	0–3	pari	merkittävä
Harmaapäätikka (<i>Picus canus</i>)*	A234	pysyvä	5–10	pari	merkittävä
Palokärki (<i>Dryocopus martius</i>)*	A236	pysyvä	5–10	pari	merkittävä
Kangaskiuru (<i>Lullula arborea</i>)*	A246	levähtävä	1–30	yksilö	merkittävä
Sinirinta (<i>Luscinia svecica</i>)*	A272	levähtävä	1–40	yksilö	merkittävä
Kivitasku (<i>Oenanthe oenanthe</i>)	A277	pesivä/lisääntyvä	600– 1000	pari	hyvin tärkeä
Kirjokerttu (<i>Sylvia nisoria</i>)*	A307	pesivä/lisääntyvä	50– 100	pari	erittäin tärkeä
Pikkusieppo (<i>Ficedula parva</i>)*	A320	pesivä/lisääntyvä	1–3	pari	hyvin tärkeä
Pikkulepinkäinen (<i>Lanius collurio</i>)*	A338	pesivä/lisääntyvä			merkittävä
Peltosirkku (<i>Emberiza hortulana</i>)*	A379	levähtävä	1–10	yksilö	merkittävä
Hiiripöllö (<i>Surnia ulula</i>)*	A456	levähtävä	0–5	yksilö	merkittävä
Etelänsuosirri (<i>Calidris alpina schinzii</i>)*	A466	pesivä/lisääntyvä	1–3	pari	erittäin tärkeä
Allihaahka (<i>Polysticta stelleri</i>)*	A506	levähtävä	1–30	yksilö	hyvin tärkeä
Selkälokki (<i>Larus fuscus fuscus</i>)*	A640	pesivä/ lisääntyvä	200– 400	pari	hyvin tärkeä

4.2.2 Natura-alueeseen kohdistuvat uhkatekijät

Natura-tietolomakkeen kohdassa 4.3 Natura-alueeseen kohdistuviksi uhkatekijöiksi on määritelty lannoitus (kohtalainen), öljyvahingot merellä (kohtalainen), kalankasvatus ja vesiviljely (kohtalainen), muut asumismuodot mukaan lukien loma-asuminen (kohtalainen), metsästyks (vähäinen) ja haitalliset vieraslajit (kohtalainen).

5 Natura-alueisiin kohdistuvien vaikutusten arviointi

5.1 Luontotyypeihin kohdistuvat vaikutukset

Ranta-osayleiskaavan päivityksessä ei ole osoitettu rakennuspaikkoja Natura-alueen rajauksen sisäpuolelle osa-alueella 1 tai osa-alueella 2. Näin ollen Natura-alueen suojeluperusteena oleviin luontotyypeihin ei kohdistu suoria vaikutuksia Natura-alueella. Tavanomaisen vapaa-ajan asuntojen tai varsinaisten asuntojen rakentamisen hydrologiset vaikutukset rajoittuvat tontin alueelle. Natura-alueeseen rajautuvilla rakennuspaikoilla on myös riski vieraskasvilajien leviämisestä tonteilta Natura-alueelle. Kaavapäivityksestä voi aiheutua ihmismäärän lisääntymistä saaristossa varsinkin lomasesonkina, minkä seurauksena Natura-alueeseen voi kohdistua lisääntynyttä retkeilypainetta. Jos retkeilijät liikkuvat merkittävässä määrin polkuverkoston ulkopuolella, saattaa suojeluperusteisten luontotyyppien kasvillisuuteen kohdistua kulumista ja maaperään painumista. Kaavapäivityksestä potentiaalisesti aiheutuva ihmismäärän lisääntyminen on kuitenkin vähäistä, sillä rakennuspaikkoja ei muodostu lisää verrattuna nykyiseen osayleiskaavaan. Jos taas verrataan tämänhetkistä toteutuneiden rakennusten määrää maastossa

päivitetyn osayleiskaavan sallimaan maksimirakennusmäärään, on potentiaalinen ihmismäärän ja luontotyyppeihin kohdistuvan retkeilypaineen lisäys suurempi, kuin verrattaessa nykyistä ja päivitettyä kaavaratkaisua keskenään. Kummallakaan vertailutavalla Natura-alueen suojeluperusteena oleviin luontotyyppeihin ei kuitenkaan arvioida aiheutuvan merkittäviä vaikutuksia. Tämän vaikutusten arvioinnin pääpainopiste on eläimistöön ja erityisesti linnustoon kohdistuvissa vaikutuksissa.

5.2 Suojeluperusteena oleviin luotodirektiivin liitteen II ja IV(a) lajeihin kohdistuvien vaikutusten arviointi

5.2.1 Harmaahylje ja itämerennorppa

Harmaahylje eli halli on suurikokoinen hyljelaji, jota tavataan Pohjois-Atlantilla rannikoiden läheisyydessä sekä Itämeressä. Lajin kanta on arvioitu elinvoimaiseksi (Hyvärinen ym. 2019). Lajin menestyksen kannalta on merkittävää, että lajille soveltuvia, rauhallisia makuupaikkoja on riittävästi. Tällaisia makuupaikkoja ovat mm. ulkosaariston luodot, hiekkasärkät ja käyttämättömät rantaosuudet. Itämeren alueella myös jääpeitteen suuruus vaikuttaa lajin kantaan, koska lajin avojäälle syntyvät kuutit menestyvät usein paremmin. Harmaahylje liikkuu ravinnon perässä ja parhaimmillaan laji voi liikkua kymmeniä kilometrejä vuorokauden aikana (Suomen ympäristökeskuksen Itämeri-portaali, 31.10.2025). Harmaahyljettä uhkaavat pääasiassa ympäristömyrkyt (mm. PCB ja DDT). Suomen lajitietokeskuksen (10/2025) mukaan rantaosayleiskaava-alueen osa-alueella 1 on tehty havaintoja hallista Kasnäsin ja Ön välisellä vesialueella Strömsgrundenisissa. Muut ilmoitetut hallihavainnot sijoittuvat Taalintehtaan edustalle, Hammarsbodanin länsirannalle, Ytterlandenin saaristoon ja Öroön.

Itämerennorppa on pienikokoinen hyljelaji, joka saimaannorpan tavoin synnyttää kuutin kaivamaansa lumipesään. Suomen kansallisessa uhanalaisuusluokituksessa itämerennorppa on määritelty silmälläpidettäväksi lajiksi (Hyvärinen ym. 2019) ja sen suojelutaso Suomenlahdella on epäsuotuisa eli riittämätön. Itämeren suojelukomissio, HELCOM, on luokitellut itämerennorpan vaarantuneeksi eli uhanalaiseksi koko Itämeren alueen tarkastelussa (HELCOM 2013). Itämerennorpan päälevinneisyysaluetta ovat Itämeren pohjoisosat Tukholman saariston ja Riianlahden muodostamaan linjaan saakka, ja alueen eteläpuolella tavattavat yksilöt ovat satunnaisia vaeltajia. Perämerellä elää jopa 80 % Itämeren kokonaiskannasta. Laji on riippuvainen jäätä, eikä sitä tästä syystä juurikaan tavata eteläisellä Itämerellä. Itämerennorppa ei ole sosiaalinen laji, kuten harmaahylje, ja itämerennorppa elää pääsääntöisesti yksin. Itämerennorpan suurimmaksi uhaksi on määritelty ilmastonmuutos, joka laskee jäätä ja lumesta riippuvaisen lajin pesintämenestystä. Myös lisääntyvä laivaliikenne, öljypäästöt ja hukkuminen kalanpyydyksiin sekä (sala)metsästys uhkaavat itämerennorppia. Lähimmät itämerennorppahavainnot ovat Suomen lajitietokeskuksen (10/2025) mukaan kaava-alueen ulkopuolelta Gullkrona fjärдин ja Konungsfjärдин alueilta. Kaava-alueelta ei ole ilmoitettuja havaintoja itämerennorppasta.

Harmaahylkeen ja itämerennorpan suojeluun on perustettu hylkeidensuojelualueita, joiden tavoitteena suojella erityisesti harmaahylkeitä ja niiden elinympäristöjä. Osalla hylkeidensuojelualueista on myös merkitystä itämerennorpan suojelulle. Hylkeidensuojelualueita

on yhteensä seitsemän ja niitä hallinnoi Metsähallitus. Kaava-alueita lähimmät hylkeidensuojelualueet sijoittuvat Paraisten puolelle Nauvoon (Grimsörarna) ja Korppooseen (Mastbådan).

Rantaosayleiskaavan ei arvioida merkittävästi heikentävän hallin tai itämerennorpan suojelutasoa Natura-alueella.

5.2.2 Saukko

Saukko kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteen II ja IV (a) (92/43/EEC) lajeihin. Luonnonsuojelulain 78 §:n mukaan luontodirektiivin liitteen IV lajien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä. Uusimmassa Suomessa esiintyvien lajien uhanalaisuusarvioinnissa (Hyvärinen ym. 2019) saukko on arvioitu elinvoimaiseksi (LC), ja lajia tavataan koko Suomessa. Saukko on levittäytynyt Saaristomerelle ja lajia tavataan jopa Saaristomeren Natura-alueen ulkosaarilla. Saaristomeren alueella talvisin sulana pysyvät vesialueet tarjoavat saukolle soveltuvan elinympäristön.

Saukon elinpiiri on hyvin laaja ja saukko voi kulkea pitkiäkin matkoja maalla, rantaviivalla ja vettä pitkin. Aktiivisin elinpiiri on rantaviivalla ja myös saukon pesä sijoittuu talvisin sulana pysyvän vesistön läheisyyteen, koska sula vesi mahdollistaa ravinnon hankinnan myös talviaikaan (Sulkava 2017). Saukon pesän löytäminen on hyvin vaikeaa ilman emon radiopantaseurantaa, mutta lisääntymispaikan määrittely on mahdollista, vaikka pesäluolan tarkkaa paikkaa ei etsittäisikään. Saukon lisääntymisen kannalta tärkeintä on lisääntymispaikan ekologisen toimivuuden säilyminen, jotta saukkonaaras ja pentue selviävät talven yli.

Verrattuna nykyiseen kaavaan rakennuspaikkojen määrä ei lisäännä. Jos taas verrataan tämänhetkistä toteutuneiden rakennusten määrää päivitetyn rantaosayleiskaavan sallimaan maksimirakennusmäärään, rakennettujen alueiden määrä ja ihmistoiminnasta aiheutuva häiriö kasvaa jonkin verran. Kaavapäivityksen yhteydessä tehtyjen luontoselvitysten perusteella (Suomen luontotieto Oy 2019–2025 ja FCG 2025) voidaan todeta, että rakennuspaikat sijoittuvat etupäässä tavanomaiseen kangasmetsämaastoon ja ranta-alueille, joiden potentiaali saukon pesäpaikaksi on heikko. Lajina saukko ei ole erityisen herkkä ihmisten liikkumisesta aiheutuvalla häiriöllä, vaan sitä tavataan yleisesti jopa kaupunkien keskustojen vesistöissä. Näin ollen saukkoon kohdistuvat vaikutukset Natura-alueella eivät kohoa merkittäviksi.

5.2.3 Pikkunoidanlukko, lahokaviosammal ja isotorasammal

Lajitietokeskuksen tietokannan perusteella (10/2025) suojeluperusteena olevien sammal- ja kasvilajien esiintymiä on Natura-alueella mm. Holman, Högsåran ja Äspskärin saarilla. Kaavan päivittäminen voi vähäisesti lisätä retkeilypainetta ja mahdollista maaston kulumista lajien kasvupaikoilla. Vaikutuksen ei kuitenkaan arvioida aiheuttavan merkittävää vaikutusta lajien populaatioille.

5.2.4 Kapeasiemenkotilo

Kapeasiemenkotilo suosii Suomessa reheviä lehtipuuvaltaisia Dentaria-Lathyrus-tyypin ja LT-tyypin lehtoja, jotka sijaitsevat usein rannan läheisyydessä, sinne ajautuneen ja kerääntyneen simpukkakalkin vaikutuspiirissä. Lajin tarkat esiintymisalueet Natura-alueella eivät ole tiedossa. Natura-alueelle kohdistuu kaavoituksen myötä vähäistä kasvavaa virkistyskäyttöpainetta, jolla ei arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia lajin esiintymispaikoille Natura-alueella.

5.3 Vaikutukset suojeluperusteena oleviin lintulajeihin

Saaristomeren Natura-alueen suojeluperusteena olevien lintulajien uhkatekijöiksi on Saaristomeren hoito- ja käyttösuunnitelmassa (Metsähallitus 2025) määritelty seuraavat tekijät:

- Vene- ja laivaliikenne, joka voi muuttaa ranta-alueita pesiville, ruokaileville ja levähtäville linnuille epäedullisiksi. Liikenne ja aallokko voi häiritä levähtäviä ja ruokailevia lintuja sekä emolintuja, jotka liikkuvat poikasten kanssa. Lisäksi vapaa-ajan veneilyn ja muun liikkumisen aiheuttama häiriö voi häiritä lintujen haudontaa ja poikasista huolehtimista. Veneily ja muu virkistys suojaisissa lahdelmissa ja saariryhmillä karkottaa erityisesti vesilintujen poikueita, jotka voivat joutua käyttämään luonnonvoimille ja saalistajille alttiita alueita. Liikkuminen pesimäyhdyskunnassa on selkeä uhka linnustolle. Liikkumisesta levähdysalueella on haittaa muuttavalla linnustolle.
- Öljyvahingot, jotka ovat erityisen haitallisia pesimäaikaan. Öljyonnettomuus voisi tuhota merkittävän osan alueella pesivistä merilinnuista.
- Vieraslajien, kuten minkin ja supikoiran, aiheuttama saalistuspaine. Haitalliset vieraspedot ovat suurin uhka saaristolinnuille, koska saaristolinnut eivät ole sopeutuneet alueella pysyvästi esiintyviin maapetoihin. Vieraspetojen saalistus kohdistuu muniin, poikasiin ja emolintuihin ja aiheuttaa merkittävää kuolleisuutta lintulajistossa.
- Mökkien rakentaminen, joka lisää häiriötä ja heikentää pesimis-, ruokailu- ja levähdysmahdollisuuksia.
- Ruokailualueiden tuhoutuminen. Merenpohjan matalikot ovat monien vesilintujen tärkeimpiä ruokailualueita ja niiden tuhoutuminen heikentäisi vesilintukantoja merkittäväällä tavalla. Myös vedentilan muutokset vaikuttavat esimerkiksi näkösyvyyden ja ravinteisuuden muutosten seurauksena merenpohjan eliöstöön ja lintujen ruokailuolosuhteisiin.
- Umpeenkasvu, jonka seurauksena avointen ja puoliavointen elinympäristöjen lajit taantuvat. Typpilaskeuma kiihdyttää umpeenkasvua myös niillä paikoilla, jotka saattaisivat luonnostaan olla hyvinkin avoimia (mm. ulkosaaristo).
- Vesilinnustus eli metsästys vesilintujen tärkeillä levähdysalueilla voi oleellisesti heikentää uhanalaisten vesilintujen ruokailu- ja levähdysolosuhteita ja näin ollen heikentää vesilintukantojen tilaa.

Verrattuna nykyiseen kaavaan rakennuspaikkojen määrä ei lisäännä. Jos taas verrataan tämänhetkistä toteutuneiden rakennusten määrää päivitetyn rantaosayleiskaavan sallimaan maksimirakennusmäärään, rakennettujen alueiden määrä ja ihmistoiminnasta aiheutuva häiriö kasvaa jonkin verran. Rakennusoikeuden laajentaminen ja lisärakentaminen voivat vähentää joidenkin lajien elinympäristöjä kaava-alueella, mutta tämä vähentyminen ei kohdistu Natura-alueelle. On kuitenkin mahdollista, että kaavan seurauksena kävijämäärät Saaristomerellä kasvavat, jolloin myös vapaa-ajan liikkuminen ja sen mahdolliset lieveilmiöt, kuten pesintöjen häiriintyminen ja roskaaminen, lisääntyvät myös Natura-alueella. Näiden vaikutusten arvioidaan kuitenkin jäävän melko pieniksi, koska rakennusoikeus laajenee alueilla, joilla on jo olemassa olevaa rakennuskantaa.

Taulukossa 4 on eritelty lajikohtaisesti rantaosayleiskaavan vaikutuksia suojeluperusteena oleviin lintulajeihin. Taulukosta on poistettu kaksi salassa pidettävää lajia. Lajit ja niihin kohdistuvat vaikutuksen on käsitelty omassa salassa pidettävässä liitteessään (Liite 1).

Taulukko 4. Natura-alueen suojeluperusteena olevaan linnustoon kohdistuvien vaikutusten arviointi

Suojeluperusteena oleva laji	Perustelu
Kaakkuri (<i>Gavia stellata</i>)*	Rakennusoikeuden laajentaminen tai lisärakentaminen ei vaikuta lajien levähtämiseen Natura-alueella tai vaikuta lajien suotuisaan suojelutasoon.
Kuikka (<i>Gavia arctica</i>)*	
Härkälintu (<i>Podiceps griseigena</i>)	
Mustakurkku-uikku (<i>Podiceps auritus</i>)*	<p>Laji pesii rehevissä vesistöissä ja ruovikkolampareilla mm. suojaosilla merenlahdilla. Lajin uhkatekijöiksi on määritelty vieraslajit (saalistuspaine), rehevöityminen ja lajien välinen kilpailu.</p> <p>Rantaosayleiskaavan alueella mustakurkku-uikkuhavainnot sijoittuvat Högsåran saaren itärannalle Byviken-lahdelle sekä pohjoisrannan Oxviken-lahdelle. Näille alueille ei ole osoitettu rakennusoikeuden laajentamista tai lisärakentamista, joten lajiin ei arvioida kohdistuvan suoria vaikutuksia kaavasta.</p> <p>Kummankin lahden edustalla on nykyisellään rakennettua ympäristöä ja Byviken-lahdelle kulkee vesiliikenneväylä. Rakennusoikeuden laajentaminen ja lisärakentaminen voi lisätä vesiliikennemääriä Byviken-lahden venesatamaan, mutta tämän ei arvioida muodostavan merkittäviä vaikutuksia suojeluperusteena olevaan mustakurkku-uikkuun.</p>
Laulujoutsen (<i>Cygnus cygnus</i>)*	Lajit levähtävät Natura-alueella matkalla kohti pesimäalueitaan, eikä rakennusoikeuden laajentaminen tai lisärakentaminen uhkaa niiden levähdysalueita Natura-alueella. Lajeihin ei arvioida kohdistuvan merkittäviä vaikutuksia.
Pikkujoutsen (<i>Cygnus columbianus bewickii</i>)*	
Taigametsähanhi (<i>Anser fabalis</i>)	
Valkoposkihanhi (<i>Branta leucopsis</i>)*	
Ristisorsa (<i>Tadorna tadorna</i>)	Ristisorsa on Suomessa harvalukuinen rannikkoseudun ja saariston pesimälaji. Noin 300 parin pesimäkanta keskittyy Oulun seudulle ja Suupohjan, Ahvenanmaan ja Hangon väliselle saaristovyöhykkeelle. Ristisorsa kaivaa pesäkolon hiekkaan ja pesii myös rakennusten alla. Ristisorsan on havaittu kärsivän vieraslaji minkin saalistuksesta. Rakennusoikeuden

	laajentamisen tai kaava-alueen lisärakentamisen ei arvioida heikentävän ristosorsan tilaa Natura-alueella.
Harmaasorsa (<i>Anas strepera</i>)	Harmaasorsa pesii pääasiassa rehevillä merenlahdilla ja tulvaniityillä. Osa pareista voi pesiä pienillä saarilla ja luodoilla. Suomen lajitietokeskuksen mukaan harmaasorsahavainnot sijoittuvat Örön ja Rosalalandetin saarille. Kaava-alueelta ei ole kirjattu havaintoja. Harmaasorsa on tulokaslaji, eikä rakennusoikeuden laajentamisen arvioida heikentävän harmaasorsan tilaa Natura-alueella.
Jouhisorsa (<i>Anas acuta</i>)*	Jouhisorsalle mieluisia elinympäristöjä ovat aapasuot, nevat, sara- ja kortejärvet, ja lajin pesintä on todettu useassa paikassa ulkosaaristossa. Jouhisorsan kannan laskun on arveltu johtuvan elinympäristön muutoksista, kuten vesistöjen rehevöitymisestä ja sopivan elinympäristön vähenemisestä. Kaava-alueen rakennusoikeuden laajentamisen ei arvioida vaikuttavan jouhisorsan pesimäympäristöön, koska kaava ei laajenna rakentamista jouhisorsalle soveltuviin elinympäristöihin.
Heinätavi (<i>Anas querquedula</i>)	Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan heinätavin suojelutasoon merkittävästi.
Lapasorsa (<i>Spatula clypeata</i>)	Lapasorsa viihtyy matalissa ja rehevissä järvissä, joissa on tiheää ja suojaavaa kasvillisuutta, ja laji voi pesiä myös soilla, joissa on riittävästi avovettä. Lapasorsa pesii myös saariston heinäisillä saarilla, erityisesti lokkiyhdyksissä. Rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen ei arvioida vaikuttavan lapasorsan suojelutasoon merkittävästi.
Tukkasotka (<i>Aythya fuligula</i>)	Tukkasotkat pesivät rehevöityneillä järvillä, merensaaristossa ja vesijättömailla. Laji hakeutuu mielellään pesimään lokkilintujen yhdyskuntiin. Tukkasotkakanta on vähentynyt voimakkaasti nimenomaan lintuvesillä. Saaristoalueilla kannan taantuma on ollut lievää. Lintukosteikot kasvavat umpeen ja yksipuolistuvat. Pohjaeläimiä ravintonaan käyttävät lajit, joihin tukkasotkakin kuuluu, kärsivät kosteikkoalueiden kalastollisista muutoksista: särkikalat ovat runsastuneet ja kilpailevat ravinnosta tukkasotkan kanssa. BirdLife Suomen mukaan tukkasotkan pesimäkanta on vähentynyt, kun taas Suomessa talvehtivien tukkasotkien määrä on viime vuosikymmeninä huomattavasti kasvanut. Talvehtiminen keskittyy Ahvenanmaalle, missä on nähty jopa lähes 20 000 yksilön talviparvia. Talvehtimisen lisääntyminen johtuu ilmastomuutoksesta. BirdLife Suomen mukaan linnustonsuojelua on talvehtijamäärien vuoksi tehostettava ja Suomen laajennettava suojelualueverkostoaan. Pienehkökin öljypäästö tuhansien tukkasotkien talvehtimispaikalla voi vaikuttaa populaatioon voimakkaasti. Rakennusoikeuden laajentamisen ja mahdollisen lisärakentamisen ei arvioida vaikuttavan Natura-alueen tukkasotkiin.

<p>Lapasotka (<i>Aythya marila</i>)</p>	<p>Suomessa lapasotka on harvalukuinen pesimälaji, jota tavataan rannikkoseudulla, saaristossa ja Lapin pohjoisosissa. Pesii mereisessä ympäristössä (Pohjanlahden saaristo) ja tunturijärvillä harvalukuisena ja harvinaistuvana.</p> <p>Suomessa lapasotkien pesimäkanta on heikentynyt mm. metsästyksen ja ympäristömyrkköjen seurauksena (Valkama ym. 2011). Rakennusoikeuden laajentamisen ja mahdollisen lisärakentamisen ei arvioida vaikuttavan Natura-alueen lapasotkiin.</p>
<p>Haahka (<i>Somateria mollissima</i>)</p>	<p>Suomen (ja koko Itämeren) haahkakanta on taantunut 1990-luvulta alkaen, syitä tähän ovat mm. pesivien naaraiden kasvanut kuolleisuus, alentunut poikastuotto sekä taudit. Kannan taantuminen on ollut voimakkainta lounaisessa saaristossa, rannikkoalueilla populaatiot ovat jopa puoliintuneet, mutta Itäisellä Suomenlahdella kannat ovat paikoin elpyneet (Hario & Rintala 2014). Pesivien naaraiden kasvaneen kuolleisuuden taustalla on sekä merikotkan, että minkin, supikoiran ja ketun yhteisvaikutuksesta kasvanut saalistuspaine (Vösa 2015, Hario & Rintala 2014).</p> <p>Suomen lajitietokeskuksen (10/2025) mukaan kaava-alueen haahkahavainnot keskittyvät osa-alueelle 1, Kasnäsin ja Ön saarten väliselle alueelle. Kaava-alueiden ulkopuolella haahkahavaintoja on kirjattu mm. Taalintehtaan edustalle, Söljeholmeniin, Biskopsön, Orglösön, Rosalalandetin ja Örön saarille.</p> <p>Rakennusoikeuden laajentuminen ja lisärakentaminen voi vähentää haahkanaaraille soveltuvien pesäpaikkojen määrää erityisesti pienemmillä saarilla. Kaava-alueen suurimmille saarille kohdistuvan rakentamisen ei arvioida merkittävästi vaikuttavan haahkan Natura-alueella pesivän kannan kokoon.</p> <p>Rakennusoikeuden laajentamisella ja lisärakentamisella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia haahkaan, mikäli lisääntynyt ihmisliikenne esimerkiksi lisää lemmikkieläinten, kuten kissojen, liikkumista. Yksi haahkojen merkittävimmistä uhkista Natura-alueella on vieraslajien muodostama saalistuspaine, joka heikentää haahkojen pesintämenestystä. Myös merikotkien runsastuminen vaikuttaa haahkojen kuolleisuuteen.</p> <p>Natura-alueella levähtäviin haahkoihin ei arvioida kohdistuvan merkittäviä vaikutuksia.</p>
<p>Mustalintu (<i>Melanitta nigra</i>)*</p>	<p>Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan mustalinnun suojelutasoon merkittävästi.</p>
<p>Pilkkasiipi (<i>Melanitta fusca</i>)*</p>	<p>Pilkkasiipi pesii ulko- ja välisaaristossa, mutta sisäsaaristosta laji on kadonnut monin paikoin. Katoaminen on mahdollisesti</p>

	<p>seurausta veden laadun heikkenemisestä (samentuminen, likaantuminen).</p> <p>Itämeren pesimäkanta on taantunut yli kolmanneksen 1990-luvulta alkaen, lajin uhkana ovat metsästys muuttoreittien varsilla ja talvehtimisalueilla, öljypäästöt ja pesimäalueilla erityisesti vieraspeto minkki (<i>Valkama ym. 2011</i>). Minkin pitkäaikaisen ja säännöllisen poistamisen saaristoalueilta on havaittu auttavan mm. pilkkasiipien pesimäkantoja elpymään (<i>Nordström ym. 2003</i>). Maailmankannan voimakas taantuma on havaittu talvehtimisalueiden laskennoilla, Itämeren talvikannan arvellaan taantuneen jopa 70 % vajaan 30 vuoden aikana. Öljypäästöjen lisäksi pilkkasiipeä uhkaa ilmastonmuutos, pesimäalueilla nopealla tahdilla lämpenevät kevääät voivat vaikuttaa esimerkiksi ravinnon saatavuuteen ja siten pesintöjen onnistumiseen (<i>BirdLife International 2021</i>).</p> <p>Rakennusoikeuden laajentamisen ja mahdollisen lisärakentamisen ei arvioida vaikuttavan Natura-alueen pilkkasiipiin.</p>
Uivelo (<i>Mergus albellus</i>)*	Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan uivelon suojelutasoon merkittävästi.
Mehiläishaukka (<i>Pernis apivorus</i>)*	Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan mehiläishaukan suojelutasoon merkittävästi.
Ruskosuohaukka (<i>Circus aeruginosus</i>)*	Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan ruskosuohaukan suojelutasoon merkittävästi.
Sinisuohaukka (<i>Circus cyaneus</i>)*	Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan sinisuohaukan suojelutasoon merkittävästi.
Niittysuohaukka (<i>Circus pygargus</i>)*	Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan niittysuohaukan suojelutasoon merkittävästi.
Maakotka (<i>Aquila chrysaetos</i>)*	<p>Maakotka on osittaismuuttaja. Nuoret ja esiaikuiset linnut muuttavat kohti Ruotsin eteläosia, Keski-Eurooppaa ja jopa Mustallemerelle saakka. Osa yksilöistä jää talvehtimaan Kemiönsaaren ja Saaristomeren alueelle.</p> <p>Rakennusoikeuden laajentamisella tai lisärakentamisella ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta talvehtivaan maakotkakantaan.</p>
Tuulihaukka (<i>Falco tinnunculus</i>)	<p>Tuulihaukka pesii onttoon keloon, vanhaan variksen pesään tai erikoisvalmisteiseen pönttöön. Tuulihaukkakanta on kasvanut pesäpönttöverkoston ansiosta. Myös ympäristömyrkkujen käytön vähentyminen on vaikuttanut tuulihaukkaan positiivisesti.</p> <p>Rakennusoikeuden laajentamisella tai lisärakentamisella ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta tuulihaukkaan.</p>

Ampuhaukka (<i>Falco columbarius</i>)*	Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan ampuhaukan suojelutasoon merkittävästi.
Nuolihaukka (<i>Falco subbuteo</i>)	Nuolihaukka pesii valoisissa metsissä sekä rantojen ja saarien harvoissa männiköissä. Rakennusoikeuden laajentamisella tai lisärakentamisella ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta nuolihaukkaan.
Muuttohaukka (<i>Falco peregrinus</i>)*	Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan muuttohaukan suojelutasoon merkittävästi.
Pyö (Tetrastes bonasia)*	Pyön elinympäristöä ovat tiheäkasvuiset sekametsät, missä kasvaa kuusta ja lehtipuita. Suosittuja ovat puronnotkot ja rantaviidat. Varttuneet tiheet taimikot kelpaavat myös hyvin pyylle. Pyön uhkana on tehometsätalous ja ilmastonmuutos, jotka heikentävät pyön elinympäristöjä. Ilmastonmuutos lisää sään vaihtelevuutta ja voi heikentää poikasten ravinnonsaantia. Rantarakentaminen ei vähennä pyön elinympäristöjä eikä rakennusoikeuden laajentamisen näin ollen arvioida vaikuttavan pyyhyn.
Teeri (<i>Lyrurus tetris</i>)*	Teeri pesii kangasmetsissä, yhtenäisillä metsäalueilla sekä saaristossa. Teeren uhkiksi on määritelty ilmastonmuutos ja metsien ojitus. Ilmastonmuutos lisää säiden vaihtelua, joka heijastuu hyönteisten määrään. Tämän seurauksena teeren poikasten voi olla vaikea löytää hyönteisravintoa. Metsien ojitus heikentää teerelle saatavilla olevia elinympäristöjä. Rantarakentaminen ei vähennä teeren elinympäristöjä eikä rakennusoikeuden laajentamisen näin ollen arvioida vaikuttavan teereen.
Metso (<i>Tetrao urogallus</i>)*	Metso on paikkalintu: vanhat linnut pysyttelevät pesimäalueillaan ympäri vuoden eivätkä nuoretkaan linnut liiku kovin laajalla alueella (Sauola ym. 2013). Metsoa uhkaa tehometsätalous, joka kaventaa lajin elinympäristöjä. Erityisesti avohakuilla on suuri vaikutus metsoon. Myös ilmastonmuutos on uhka metsoille, koska kevään vaihtelevat sääolosuhteet heikentävät poikasten ravinnonhankintaa. Rantarakentaminen ei vähennä metson elinympäristöjä eikä rakennusoikeuden laajentamisen näin ollen arvioida vaikuttavan metsoon.
Ruisräikkä (<i>Crex crex</i>)*	Ruisräikkä elää pelloilla ja laidunmailla, sekä kuivahkoilla ahoilla ja niityillä. Sitä tavataan myös rantaniityillä ja jopa ruovikoiden reunavyöhykkeillä.

	Rantarakentaminen ei vähennä ruisrääkän elinympäristöjä eikä rakennusoikeuden laajentamisen näin ollen arvioida vaikuttavan ruisrääkkään.
Kurki (<i>Grus grus</i>)*	Kurjet pesivät pääasiassa soilla, mutta järvien ja merenlahtien ruovikoissa on lisääntynyt viime vuosina. Laji on elinvoimainen eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan alueella pesiviin kurkiin merkittävästi.
Keräkurmista (<i>Eudromias morinellus</i>)*	Lajit levähtävät Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan lajien suojelutasoon merkittävästi tai heikentävän niiden mahdollisuutta levähtää Natura-alueella jatkossa.
Kapustarinta (<i>Pluvialis apricaria</i>)*	
Tundrakurmitsa (<i>Pluvialis squatarola</i>)	
Isosirri (<i>Calidris canutus</i>)	
Pulmussirri (<i>Calidris alba</i>)	
Lapinsirri (<i>Calidris temminckii</i>)	
Kuovisirri (<i>Calidris ferruginea</i>)	
Merisirri (<i>Calidris maritima</i>)	
Suokukko (<i>Calidris pugnax</i>)*	
Jänkäkurppa (<i>Lymnocyptes minimus</i>)	
Heinäkurppa (<i>Gallinago media</i>)	
Punakuiri (<i>Limosa lapponica</i>)*	
Mustaviklo (<i>Tringa erythropus</i>)	
Punajalkaviklo (<i>Tringa totanus</i>)	Punajalkaviklo pesii monenlaisissa kosteikoissa, soilla ja rantaniityillä. Saaristossa laji hyvin usein pesii lokkilintujen yhdyskunnissa, koska yhdyskunta tuo suojaa pedoilta. Punajalkaviklo on kärsinyt vieraspeto minkin saalistuksesta, ja pesimäkannat ovat paikoin elpyneet tehokkaan minkin hävittämisen jälkeen (<i>Nordström ym. 2003</i>). Rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen ei arvioida merkittävästi vaikuttavan punajalkavikloon.
Liro (<i>Tringa glareola</i>)*	Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan liron suojelutasoon merkittävästi tai heikentävän lajin mahdollisuutta levähtää Natura-alueella.
Karikukko (<i>Arenaria interpres</i>)	Suomessa karikukko pesii meren saaristossa puuttomilla luodoilla, usein tiira- ja lokkiyhdyskunnissa. Saaristossa karikukkoa uhkaavat vieraspedoista etenkin minkki (<i>Nordström ym. 2003</i>). Rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen ei arvioida vaikuttavan karikukkoon, koska lisärakentamista ei osoiteta saariston puuttomille luodoille.
Vesipääsky (<i>Phalaropus lobatus</i>)*	Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan vesipääskyn suojelutasoon merkittävästi tai heikentävän lajin mahdollisuutta levähtää Natura-alueella.

Pikkulokki (<i>Hydrocoloetus minutus</i>)*	Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan pikkulokin suojelutasoon merkittävästi tai heikentävän lajin mahdollisuutta levähtää Natura-alueella.
Naurulokki (<i>Larus ridibundus</i>)	Laji pesii suurissa yhdyskunnissa rehevien järvien rannoilla, kosteikoilla, merenlahdilla ja saaristossa. Naurulokkiyhdyskunta tarjoaa suojaa muille pesiville lintulajeille, joten lajia voidaan pitää avainlajina (Valkama ym. 2011). Pienten vieraspetojen, kuten minkin ja supikoiran, saalistus vaikuttaa naurulokkien esiintymiseen ja voi hävittää kokonaisia naurulokkiyhdyskuntia. Saalistuksen takia yhdyskunnat ovat siirtyneet pois kosteikoilta isompien vesistöjen keskelle, jossa yhdyskunnat ovat paremmin turvassa pedoilta. Naurulokit hakeutuvat myös muihin ympäristöihin, esimerkiksi rakennusten katoille. Nämä uudet elinympäristöt ovat naurulokkiyhdyskunnalta suojaa hakevien vesilintujen kannalta usein epäsoivia ja johtaa naurulokkikoloniasta suojaa hakevien muiden pesimälintujen kantojen heikentymiseen. Rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan naurulokin suojelutasoon merkittävästi, koska rakentaminen ei kohdistu naurulokkiyhdyskuntiin.
Räyskä (<i>Hydroprogne caspia</i>)*	Lajit pesivät luodoilla ja kallioisilla saarilla, monesti suuremmissa yhdyskunnissa, joka tuo suojaa pedoilta. Rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan lajien suojelutasoon merkittävästi, koska rakentaminen ei kohdistu lajien käyttämille pesimäluodoille tai kallioisille saarille.
Kalatiira (<i>Sterna hirundo</i>)*	
Lapintiira (<i>Sterna paradisaea</i>)*	
Pikkutiira (<i>Sternula albifrons</i>)*	
Ruokki (<i>Alca torda</i>)	
Riskilä (<i>Cephus grylle</i>)	
Huuhkaja (<i>Bubo bubo</i>)*	Huuhkajaa tavataan metsäympäristöissä lähes koko maassa, joskin laji on hyvin harvinainen. Huuhkaja suosii pesimäympäristönään vanhoja, kallioisia havumetsiä. Lajia tavataan myös saaristossa. Huuhkajaa uhkaavat kaivostoiminta, sähkönsiirtolinjoihin törmäminen, tiet, sillat ja junaradat sekä vaino. Myös vapaa-ajan toiminta voi häiritä huuhkajaa ja heikentää lajin menestystä. Rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan huuhkajan suojelutasoon merkittävästi, koska rakennusoikeuden laajentaminen ja lisärakentaminen eivät kohdistu huuhkajan kannalta potentiaalsiin elinympäristöihin.
Suopöllö (<i>Asio flammeus</i>)*	Rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan lajien suojelutasoon merkittävästi, koska rakennusoikeuden laajentaminen ja lisärakentaminen eivät kohdistu lajien kannalta potentiaalsiin elinympäristöihin.
Helmipöllö (<i>Aegolius funereus</i>)*	
Kehraääjä (<i>Caprimulgus europaeus</i>)*	
Harmaapäätikka (<i>Picus canus</i>)*	

Palokärki (<i>Dryocopus martius</i>)*	Rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan lajien suojelutasoon merkittävästi, koska rakennusoikeuden laajentuminen ja lisärakentaminen eivät kohdistu lajien kannalta potentiaalsiin elinympäristöihin.
Kangaskiuru (<i>Lullula arborea</i>)*	Lajit levähtävät Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan lajien suojelutasoon merkittävästi tai heikentävän lajien mahdollisuutta levähtää Natura-alueella.
Sinirinta (<i>Luscinia svecica</i>)*	
Kivitasaku (<i>Oenanthe oenanthe</i>)	Rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan lajien suojelutasoon merkittävästi, koska rakennusoikeuden laajentaminen ja lisärakentaminen eivät kohdistu lajien kannalta potentiaalsiin elinympäristöihin.
Kirjokerttu (<i>Sylvia nisoria</i>)*	
Pikkusieppo (<i>Ficedula parva</i>)*	
Pikkulepinkäinen (<i>Lanius collurio</i>)*	
Peltosirkku (<i>Emberiza hortulana</i>)*	Lajit levähtävät Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan lajien suojelutasoon merkittävästi tai heikentävän lajien mahdollisuutta levähtää Natura-alueella.
Hiiripöllö (<i>Surnia ulula</i>)*	
Etelänsuosirri (<i>Calidris alpina schinzii</i>)*	<p>Etelänsuosirriä uhkaavat elinympäristöjen umpeenkasvu. Etelänsuosirri suosii suuria, avoimia ja kosteita niittyjä, mutta välttää sellaisia niittyjä, joilla ruovikoituminen on pitkällä ja joilla kasvaa puita tai pensaita. Pitkä heinikko tai saraikko on myös haitaksi.</p> <p>Rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen ei arvioida uhkaavan etelänsuosirriä.</p>
Allihaahka (<i>Polysticta stelleri</i>)*	Laji levähtää Natura-alueella eikä rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan allihaahkan suojelutasoon merkittävästi tai heikentävän lajin mahdollisuutta levähtää Natura-alueella.
Selkälokki (<i>Larus fuscus fuscus</i>)*	<p>Laji pesii lähes koko Suomessa, niin saaristossa kuin sisämaan suuremmilla järvillä. Selkälökin pesintämenestystä heikentävät niin talvehtimisalueilla kerätyt ympäristömyrkyt kuin kilpailu lähisukuisten lajien sekä saalistajien kanssa pesimäalueilla. Tutkimusten perusteella poikasten tiedetään kuolleen esimerkiksi Suomenlahdella yleisesti myrkkujen aiheuttamiin vaurioihin. Selkälökin poikasia saalistavat harmaalokit, ja nyttemmin myös merikotkat. Rauhoittamattomien harmaa- ja merilökin vainon yhteydessä myös selkälökkejä päätyy säännöllisesti uhriksi.</p> <p>Rakennusoikeuden laajentamisen tai lisärakentamisen arvioida vaikuttavan selkälökin suojelutasoon merkittävästi.</p>

5.4 Yhteisvaikutukset

Sellaisia hankkeita ei tunnistettu, joilla saattaisi olla yhteisvaikutuksia Natura-alueen suojeluperusteisiin yhdessä Dragsfjärdin rantaosayleiskaavan päivityksen kanssa.

5.5 Vaikutusten lieventämistoimenpiteet

Lieventävät toimenpiteet ovat toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on minimoida tai jopa poistaa kielteiset vaikutukset, joita suunnitelman tai hankkeen toteuttamisesta todennäköisesti aiheutuu, niin, että alueen koskemattomuuteen ei kohdistu haitallisia vaikutuksia. Lieventämistoimenpiteillä ensisijaisesti pyritään välttämään vaikutuksia ja toissijaisesti vähentämään vaikutuksia.

Jokainen lieventävä toimenpide on kuvattava yksityiskohtaisesti ja täsmennettävä, miten se poistaa tai vähentää todettuja haitallisia vaikutuksia ja miten, milloin ja kuka sen toteuttaa.

Rajaamalla lisärakentaminen pesimäajan ulkopuolelle, voidaan vähentää pesimälinnustoon mahdollisesti kohdistuvia häiriötekijöitä. Lisäksi salassa pidettävien lajien osalta lieventämistoimenpiteitä on tarkasteltu liitteessä 1.

6 Yhteenveto ja johtopäätös

Tässä vaikutusten arvioinnissa on arvioitu Dragsfjärdin rantaosayleiskaavan päivityksen vaikutuksia Saaristomeren Natura-alueiden (FI0200090 SAC ja FI0200164 SPA) suojeluperusteena oleviin luontotyyppeihin ja lajistoon.

Voimassa olevassa kaavassa (hyväksytty 1.4.2003) on rakentumattomia rakennuspaikkoja. Jos verrataan tämänhetkistä toteutuneiden rakennusten määrää voimassa olevan rantaosayleiskaavan sallimaan maksimirakennusmäärään, rakennettujen alueiden määrä ja ihmistoiminnasta aiheutuva häiriö kasvaa rakennuspaikkojen toteutumisen myötä eikä merkittävien vaikutusten muodostumista voida poissulkea.

Nyt laadittavana oleva rantaosayleiskaava on luonteeltaan voimassa olevan rantaosayleiskaavan päivitys. Nyt laadittavissa kaavoissa (Dragsfjärdin läntisen saariston rantaosayleiskaavan muutos, osa-alue 1 ja osa-alue 2) maankäyttöratkaisut muuttuvat vähäisesti lainvoimaiseen 1.4.2003 hyväksytyyn kaavaan verrattuna, joten Natura-alueeseen tai sen suojeluperusteena oleviin luontotyyppeihin ja lajistoon ei kohdistu muutoksia itse kaavamutoksen takia. Verrattuna nykyiseen kaavaan rakennuspaikkojen määrä ei lisäännä. Nyt laadittavan rantaosayleiskaavaan päivitykseen sisältyvästä rakennuspaikkakohtaisen rakennusoikeuden (kerrosalaneliömetrit) nostosta voi kohdistua vähäisiä heikentäviä vaikutuksia salassa pidettävään lajiin (Liite 1).

Mikäli rakennuspaikkoja tai tiettyjen tonttien rakennusoikeutta muutetaan kaavassa huomioiden salassa pidettävä laji, merkittävät vaikutukset voidaan poissulkea. Näitä lievennystoimia on eritelty tämän vaikutusten arvioinnin liitteessä 1.

7 Lähteet

BirdLife International (2021) Species factsheets. Viitattu 30.10.2025

Euroopan komissio (2018). Natura 2000 -alueiden suojelu ja käyttö. Luontodirektiivin 92/43/ETY 6 artiklan säännökset. Komission tiedonanto.

[http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/management/docs/art6/Provisions_Art_6_nov_2018_fi.pdf] (20.11.2020)

- Euroopan komissio (2021). Natura 2000 -alueisiin liittyvien suunnitelmien ja hankkeiden arviointi, Luontodirektiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 ja 4 kohtaa koskevat menetelmäohjeet. Euroopan komission tiedonanto 28.9.2021.
- Hario, M. & Rintala, J. (2014). Saaristolinnuston kehitys Suomen rannikoilla 1986–2013. — Linnut-vuosikirja 2013:47–53.
- Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) (2019). Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.
- Luonnonsuojelulaki 9/2023. § 35 ja § 39.
- Metsähallitus (2025). Saaristomeren hoito- ja käyttösuunnitelma. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja C 188.
- Metsähallitus (2023). Valtion suojelualueiden biotooppikuviot. [<https://www.metsa.fi/maat-ja-vedet/paikkatieto/suojelualueiden-biotooppikuviot/>] (15.10.2024).
- Mikola, J., Miettinen, M., Lehikoinen, E., & Lehtilä, K. (1994). The effects of disturbance caused by boating on survival and behaviour of velvet scoter *Melanitta fusca* ducklings. *Biological Conservation*, 67(2), 119-124.
- Mäkelä, K., & Salo, P. (2023). Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi: Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle–2. korjattu painos.
- Nordström, M., Högmänder, J., Laine, J., Nummelin, J., Laanetu, N. & Korpimäki, E. (2003). Effects of feral mink removal on seabirds, waders and passerines on small islands in the Baltic Sea. — *Biological Conservation* 109(3):359–368.
- Saurola, P., Valkama, J. & Welmala, V. (2013). Suomen rengastusatlas. Osa I. — Luonnontieteellinen keskusmuseo ja Ympäristöministeriö.
- Schippers, P., Snep, R. P., Schotman, A. G., Jochem, R., Stienen, E. W., & Slim, P. A. (2009). Seabird metapopulations: searching for alternative breeding habitats. *Population ecology*, 51(4), 459-470.
- Sulkava, R. 2017. Saukko (*Lutra lutra* Linnaeus, 1758). – Julkaisussa: Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.), Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt, Suomen ympäristö 1/2017: 72-77.
- Suomen lajitietokeskus, 2025. Laji.fi-tietokanta. <https://laji.fi/> <http://tun.fi/HBF.112319>
- Valkama, J., Vepsäläinen, V. & Lehikoinen, A. 2011: Suomen III Lintuatlas. – Luonnontieteellinen keskusmuseo ja ympäristöministeriö. <http://atlas3.lintuatlas.fi> ISBN 978-952-10-6918-5.
- Vosa, R. (2015). Merikotkan *Haliaeetus albicilla* vaikutus pesivään haahkakantaan *Somateria mollissima*. – Pro gradu -tutkielma, Bio- ja ympäristötieteellinen tdk., Helsingin yliopisto.
- Åhlund, M., & Götmark, F. (1989). Gull predation on eider ducklings *Somateria mollissima*: effects of human disturbance. *Biological Conservation*, 48(2), 115-127.